

relo recepti audiri vlt̄ m̄t̄ne
 potuerūt. **S**ūq̄ et ip̄e b̄t̄s sener
 uocante se deo ī pace in idip̄m
 velud obdormies sp̄m emissi
 emississet: tanta serenitate et
 gr̄a subito **refat** refulsit: tūq̄
 mirabili quadā imitacōe facies
 ei⁹ gl̄osificata apparuit: ut de
 uocōne oīm attestante beatorū
 sp̄itū p̄uiciā. atz ip̄ius dei nr̄i
 respectū serenissimū ibidē ad
 esse nullomō dubitacōem. **N**ūq̄
 enī ī aliquo moriente ul' mor
 tuo: tale tr̄istitiam vultū clai
 tate asperim⁹. **Q**ua pp̄t̄ vniūsi
 gr̄as agentes deo: cōmēdatō
 nis crequias ⁊ officīū tanto
 alacrus p̄soluim⁹: quāto de ip̄
 sius gl̄osificacōne p̄ tam mi
 rabile signū certiores esse
 uerim⁹. **Explicit distinctio .iij.**
Incipit distinctio q̄rtā. De ste
memorie alquirino monacho
quē dñs ih̄us xp̄us moriente
visitauit. Caplin p̄mū

Hic ī renobio
 clacūallis mo
 nach⁹ quidā
 p̄fessioi sue
 mox integra
 te cōcordans.
 alquirino noīe:
 vir religios⁹ atq̄ sp̄italis: so
 lici⁹ ī v̄itu. hūilis ī vestitū:

⁊ dur⁹ admodū castigatōe corp̄is
 sui. Ita nāq̄ c̄t̄it̄is⁹ ac temp̄as
 eāt ī h̄is q̄ ad usū corp̄is p̄tine
 videbant: ut oī voluptate et
 vānitate depulsa ip̄is necessa
 rijs etiā p̄cissie uter̄: licz oīta
 sio c̄tum l̄m̄tē credendi se ei
 frequent̄ īgerēt. **E**rat enī p̄t̄
 ī arte medicinē: ⁊ quāuis mag
 nates et nobiles t̄re opam ei⁹
 īcessant̄ expetēt: et iuitū et
 reuētē p̄ diuisa loca distherēt:
 ip̄e tū sup̄ egenos ⁊ p̄ paupes
 ītelligens magis oīmōdā eorū
 curacōm sollicitudinē īpende
 bat. **P**er modo ip̄orū egritu
 dines l̄uorep̄ curabat: sed et
 languentiū putridas carnes
 et fame defluencia mēbra ita
 dignant̄ ita diligent̄ p̄p̄s ma
 nib⁹ cōtrectabat: ut xp̄i vul
 nera fouē putāet. **E**t uē sic
 eāt. **T**otū enī p̄ xp̄o faciebat:
 et totū sibi xp̄i īputabat: qui
 n̄t̄e opa sectantib⁹ ī fine dictu
 rus ē. **I**nfirmis siū visitatis me.
Vnde ⁊ ip̄e dñs famulū suū
 sc̄ctis ⁊ solacōib⁹ sepius visita
 bat: ⁊ ad op⁹ nr̄sterij hui⁹
 mirabilē īcitabat. **Q**uadā igr̄
 vice vidit hui⁹ moī visionē: in
 clacūalle. **I**n p̄m̄is audiuit
 q̄i quēdā p̄cursoe celeste: ⁊

p̄sonaia voce clamante et dicente.
Ecce xp̄us venit: surgite et occurrite
 obviam saluatori. Cūq; omnes
 certatim ad videndum dñm p̄pera-
 rent: tūc et ip̄e cucurrit et stetit
 ostio clausi: p̄ qd̄ ventis eē
 sperabat. Itaq; ingrediente dño
 accessit et adoravit eū: flagitās
 ut acciperet b̄ndictionē et misericordiam
 a deo salutari suo. **Q**uia p̄cepta:
 cepit eū attentius ituei: et unio
 pietatis affrū opacibat illi. **S**i-
 quidē appaēbat veluti doles atq;
 ising: cōfixa clavis et lancea p̄-
 forata: ac si eadē hora de cruce
 deposita eēt: ita ut sanguis vber-
 tim de plagis recentibus emanaret.
Porro ip̄e dñs linteolos mūdōs
 quasi coepalia tenēs: eisdē vol-
 neib; ip̄imebat: et cōuore dexte
 i fr̄a eos piciebat. **Q**uos fr̄ ille
 cū sūma veneratione recolligens:
 ac multa deuotōe deosculans:
 q̄i redemptōne aīe sue i sinu
 suo repositos et seruabat. **H**is
 et huiusmodi reuelatōib; frequenter a
 dño recitatus: nō cessauit usq; i fine
 opai bonū ad omnes: marie at̄ ad
 p̄gnos et paupes egrotantes.
Quia nō rigida i penitētia ser-
 uanda: quāq; districto castigatōe
 corporis sui fuit: ex hoc satis ap-
 paret qd̄ cū idigentib; cunctis

cū feruore caritatis curatōnis
 opam impendit: se solū ab huius-
 modi cura erapebat. **H**is em̄
 valitudināis eēt ac debil̄ corpe:
 nūq; tū acquieuit carnalē sibi-
 met impende medicina: sed to-
 tū se deo cōmittebat: quū ip̄i
 cura ē de nob. **S**criebat minime
 uirtutes aīe i corpis i finitate p̄-
 fici: nec posse monachū spita-
 les consolacōnes a deo recipere. q̄
 ita cōsolacōnulas carnis sue
 tenere sollicitus. gustare et vidē
 negligit quū suauis ē dñs. **C**ur-
 su itaq; uite sue laudabilē pacto:
 cū iā t̄p̄ istuēt quo p̄ labori-
 bus et fr̄ pietatis opib; etia
 tuercedē acciperet: i finitate ce-
 repta. ad eterna puenit. **C**ūq;
 uenēabil̄ abbas pontia. cuius
 sup̄ mēm̄ ad eū gr̄a visita-
 tōis uenisset: q̄siuit ab eo quid
 ager: ul̄ quō se haberet. **I**lle uo
 it̄ndit. **B**ene b̄n̄e p̄r: bene
 dño agit̄ meū: q̄ uadēs uo-
 do ad dñm meū. **Q**uid ergo
 iquit corpale molestia egre
 nō toleras: et tuētis agustas
 nō formidas. **E**go iquit oīa
 tranquilla oīa leta q̄sidō:
 quia iā puenit sū a dño i
 b̄ndictōib; dulcedis: q̄ oēm
 tūcti merore a corde. et
 oēm pene dolore a corpe

Quarta

tulit. **R**idens itaq; abbas: dicit
 ei. **O**bservo te dulce mi fr: ut
 pp̄ deū dicas nobis ad edifi-
 cationē nr̄am. si tibi diuinitus
 aliqd̄ ē reuelatū. **T**ūc aut illi.
 modo atq; huc t̄issetis ap-
 paruit in liḡ m̄sco & idigno
 dñs ih̄s xp̄s: qui pp̄icio ac
 sereno vultu me ituens: ac
 signa b̄fissime passiois sue
 ostendēs: ait. **E**re p̄ta tua
 deleta sūt: a facie mea veni
 ergo senus & vide ac deostu-
 lac' vulnea mea q̄ t̄m̄ dilexisti:
 et totiens cōfouisti. **T**ali ergo
 p̄missione firmat⁹: iā meū
 nō timeo: q̄ reposita ē her-
 pes mea t̄ sinu meo. **E**t scitote
 quia prima nocte añ̄ vigilia
 b̄ti martini migrat⁹ sūt dū
 opus dei celebrabit̄ t̄ ecclia dei:
 & tali hora. **D**efunct⁹ ē ergo eadē
 nocte & eodē tpe quo p̄dicat̄:
 iamq; ut uē ofidm̄⁹ requiescat
 a laboib⁹ suis: et tāq; colūba
 sup̄ m̄ue dealbata indifiat̄ t̄
 fixamib⁹ petre. id est sac̄tissia
 xp̄i dñi vulnea opletendo ado-
 rat: q̄ ē sup̄ oīa b̄ndict⁹ i gl̄a.
 Amen. **D**e fr̄e quodā mirabile
 gr̄am op̄uictiois habente q̄
 dñs magnifice cōsolatus ē.
Luplin sc̄din. . . .

Habebat quidā de eodē monas-
 teio. dñs. p̄ p̄ctis suis quib⁹
 deū nimis offendeat pauidus et
 aueris tota die cōtristat⁹ iuḡ
 det̄: fletib⁹ & lamentis sine t̄pone
 recusabat: sc̄s̄ min⁹ ofessione
 oris absq; cōfiteō cordis ad p̄mere
 dā veniā nimis sufficiente corā
 deo iudicai. **C**ūq; volūne timois
 dei t̄ quo sc̄pte sūt lamentationes
 & ve salubri amaitudine ventre
 ofite ei⁹ aliquādiu amaitasset:
 dina tandē aspirante gr̄a m̄bea-
 na caritatis dei t̄ qua sc̄ptū est
 carne: facta ē t̄ deuote cordis ei⁹
 tāq; mel dulcis. **L**epit nāq; iā p̄-
 nicias quasda laboꝝ suoz p̄gus-
 tae & exp̄iuento diste: qm̄ sac-
 ficū sp̄us cōtriti & cordis h̄uilia-
 ti: de⁹ nō dēspicit. **N**ā cū t̄tata
 amaitudie q̄ p̄dicm̄⁹ cōtinie
 vsaret̄: nocte quadā vidit i vi-
 sione dñm̄ ih̄m̄ xp̄m̄ tāq; sac̄do-
 talib⁹ ornamenti idutu: nissa
 celebrante. **Q**uocies uō iux̄ r̄itū
 sac̄fici se ad pplm̄ cōitebat: tol-
 lens i māib⁹ suis calice de altari:
 cūctis q̄ aderant videndū offe-
 bat. **P**orro i ip̄o calice nichil
 aliud erat: nisi tantūmoda la-
 crime q̄b⁹ b̄ti maria magda-
 lene pedes ei⁹ i domo symonis
 lepsi flendo & penitendo rigauēat.

Quarta

ercessit. Et vidit: et ecce persona
 quedam nouacula acuta quasi
 insensibile lenit et suauiter ducit
 per caput ipsius: in momento in
 actu oculi veluti rasisit ei bar-
 bam colla et corona: diuine
 indulgentie bonitate hoc signo
 flecti et suspiranti declarans.
 Descripti paucos pilos in uno
 tempore deserens: cotidiana
 ut ree negligentiar sine quibus
 uita ista non ducit neium deno-
 tans. Hinc et huiusmodi consolati-
 onibus isdem frater sepe releuatur:
 inspirante domino didicit in ipse uenire
 respirare: et de preceptis benefi-
 cium gratias agens ad ampliora
 suspirare. **O** felix humilitas peni-
 tentium: o beata spes peccatorum sua pla-
 gentium. **Q**ua potens es apud
 omnipotentem deum: quod facile uin-
 cis inuincibile: quod cito emendatum
 iudicem coram in pristinum preuenit:
 tanto dulcius altissima etie
 iudicis iocunditate precepta:
 quanto nunc profudius in descensu
 iordani a lepra uiciorum mu-
 dai consensit. **De monacho cui
 eucharistia mirabilis saporis
 gratia prestat
 but. C. iii.**
Fater quidam in sacre obsequia re-
 ligionis seruens et sollicitus.

dum aliquo die domino secundum consue-
 tudinem cordis receperit et sanguini
 christi participasset: uisum est
 illi tunc et per totam deinceps diem
 quod fauorem mellis dulcissimi in ore
 tenet. **S**equenti uero die dum
 eucharistiam similiter precepisset et
 continuu idem silem expro est
 gratiam. **T**ercia quoque die dum
 diuinam nichilominus alimoniam
 receperisset: tota iam ebdomada
 semel idulcia suauitate sentit
 peruenit. **E**x tunc ergo et deinceps
 hanc panis uite dulcedinem
 multiplicat et multo tempore sensit:
 modo rarius modo crebrius: put-
 datque gratiam spiritus sancti pauperi suo
 concedere dignatus est. **S**icut enim est ut
 aliquo quepiam de amicis suis per
 culpa sua obiurgans iuste inuerti-
 omis mensura super modum exce-
 det: nec tamen aliquando diuinorum sacramen-
 torum minus ab altari sumeret: ex-
 aspatam fratris ostiam per satisfactio-
 nem lenire curauit. **U**nde factum est:
 ut hostiam pacificam frater uerbum pa-
 rificato percipere presumeret: per melleu-
 spitalis suauitatis dulcedine quam
 antea refici et recreari consueuerat:
 super fel et absinthium amarissima
 amaritudine fauces suas infertus

in gloria o operat
operu in peccatore

ira ista mouet

inebūda hōerēt: Quo cū reatū
suū quātorius memoriā vedu-
rens: et p culpa mīng diserte
tuetiois hūilima satisfactioe
pniām agens: apostolicā illā
snām de cetero sollicitas obser-
uae curauit ī qua ait: Vos q
spūales estis: hui' moī coeri-
pue ī spū lenitatis. Attendat
queso istud exemplū qnūq e-
mūlatōres oēdis sūt. quicūq
zelo iusticie accensi feruent spū:
attendat ī q et caucius obsuet-
ne iūba forte iuste coereptōnis.

in arma vtrā furor
et emendatōis potulū

potulū quod frīb9 ppiāe conāt:
tū sibi q̄ alijs p̄ dictionē ip̄ni-
ciem thant: dū et seipos p̄ trā-
dilacerāt: et quos emendae de-
buerāt dū ~~ex~~ erappant exulce-
rant: et ad excusandas excusacō-
nes ī p̄nis p̄riūpere cōpellūt.

*De mōcho quodā multa de-
monū itantiā p̄presso q̄ etiā
dñm ih̄m vide meruit La. iii*

Ad confutandū pigritiā
et ad excitandā deuotōne
nrām unū de bellatōib9 xp̄i
p̄feremus ī mediū. q̄ ī renobio
clāuallis ab adolestētia sua
usq̄ ad decipitā etate sub mona-
sticē discipline iugo desūdans.
tū multiplicia et acerrima de-

monū certantia p̄presso ē: ut ī
spū adiuuasset ī firmitate ip̄-
sius: tanta larualiuū vmbra
malicia cōo et sanguis neq̄
quā sustine potuisset. Hic
itaq̄ ī oī stitate et iusticia do-
nimo siuens: etiā corpis inte-
gritate magno dei munē a-
iuris vteō cōseruauit: cui etiā
dñs ī testimoniū genuine pūita-
tis multa de scētis celestib9 re-
uelae dignatus ē. Quada uō
vice dū diuicijs p̄telatis uigilijs
ī quodā diuisio sola oraret: ī
hōeruerūt subito pili carnis
eig: et p̄t solitū turbai cepit
a facie noctū timois. Et ecce
turba demonū glomeratim
p̄ ostiū irruens: et quasi se-
iūte a multitudie t̄p̄uicū
cōp̄mes: totā domū īpleuit:
ita ut vndiq̄ p̄st̄pens ip̄m
quosq̄ orante hinc inde cōruet.
Ad' ubi ille p̄sensit: ilico sig-
no crucis armat9 crebras ve-
trias pete cepit: et b̄tē uigis
salutacōne frequētius iteras:
fantasmātū turbines ab ora-
torio celerit exēbavit. Post uō
sequenti cū eūde locū orōis
grā repetisset: ecce iterū cō-
trarie potestates īpetu furois

.mij.

anelerantes: domnicum pietate
 lapideum ictu validissimo p-
 cussit: quo prout aries ad
 murum applicatus: ita ut totum
 edificium quatere. **S**us vir dei
 leuaret oculos suos contra fenestram
 magnam in eodem pietate ap-
 tam. in ea consistere vidit demonem
 quemdam penatum ad istar
 griffis aut struonibus. qui ei
 immaniter imminerebat: qui mox
 ruitusque testis atque deuoratus.
Quoque viso machinamenta
 zabuli adaditit: et innotato
 saluatoris nomine: efferato pro-
 digno signum crucis opposuit
 ac fugauit. **M**ulta huiusmodi
 ludibria atque etiamnia passus est:
 multoque tunc feriri atque referi-
 re non destitit. **L**uctator egregius
 iugi itentis spiritales nequias:
 luctante sine fide exiens. **A**ce-
 pit autem speciale gratiam habere a domino:
 quam per paucos homines assequitur.
Nam quoniam pene uoluisse
 itentis libris in aera: soluerat
 uide corporis oculis per diem
 globos demoniorum stipatis ag-
 minibus passum ubique uagantem
 cum **D**uce tanta est infinitas:
 ut per immensitatem estimari non
 ualeat. **Q**ue cum multifecit

soleat apparere: una cum eorum
 potius infecitatis quam frequentius
 eadem conspicitur. **I**gitur secundum corpus
 limamenta monstruosi homines
 esse uidentur: statua gigantes. colore
 ethiopes. agilitate angues. leo-
 nes ferocitate. capitibus grossis
 ac turgidis. uentribus prominens.
 corporibus curti atque gibbosi sunt.
Colla quoque producta habent et exilia:
 brachia nichilominus et crura lon-
 gissima profertur. **N**am autem alicubi
 in aera sistunt: tunc eorum corpora me-
 brorum facile discernunt. **N**am uo
 discursu gyronago huc illuc
 uagantur: tunc nichil ex eis nisi tantum
 laruales umbræ et ebrium glorie-
 res deprehendunt. **P**orro serenis
 diebus quam sol in uirtute sua luget:
 tunc uisiones huiusmodi frequentius
 cerne solebat. **H**uius uenerabili
 uo beatus augustinus doctor eruditus
 ecclesie. quodam tunc per uisionem appa-
 ruit duces illum per immensam lom-
 penam: et usque ad ipsum puteum ghe-
 henalis ingressum: in quem ex alto con-
 spiciens tremantibus membris et pal-
 pitante animo per pauorem intolletabilem:
 uidit illam turtaream ardentis
 abissi voragine plenam clamoribus
 horrendis atque ululatibus miser-
 orem: uita excreta semper in igne

et clamor discorsis

deuorante viuētiū q̄bq̄ ē mōis
 amāissia mōis oīm mōnū pes
 sima: mōi nō posse. **I**nde reflexo
 gradu eductū de loro hōerōis et
 tenebrarū. trāstulit ad regiōnē
 felicū gaudiōz ostendēs ei luci
 fluas sedes ⁊ mansiones bñssimā
 aiāz: ubi cōpōis exente vita ⁊
 cōruptibili uiuebāt: atq̄ ī pace
 xpi q̄ exupeāt omē sensū rege
 nēatōnē corpū suor expectantes.
 felicissimē quiescebāt. **T**ūc aut
 illi s̄s augustina **C**ūc vidisti
 fines ultimos boni ⁊ mali: elige
 qd̄ bonū ē ⁊ ortis tuus. **S**i viā
 iusticie q̄ ī libris meis copiose
 degesta ē tenē detinēis: porci
 nē accipies ī fra uiuentū cū
 oībz istis. **S**i nō p̄q̄ cōcipis
 nas tuas ire volūis? ī gladio
 mīnerandus es cū ill' quos
 vidisti tribili qd̄ sed iusto
 dei iudicio pietos: ī anathe
 ma obliuiois. **F**inita itaq̄ visio
 cū fuisset ad se reuēsh homo totū
 īfrennūt. totū uehemēt̄ chorruit.
 duplici nīmz q̄strictū articulo:
 tū ne glām bñōz amittēt. tū
 etiā ne pena repbōz icurrēt. **E**x
 tūc uō et deinceps cepit bñssimū
 doctōrē augustinū dulcis amāē:
 et dicta illiā sapidius rūmīnāē.
Contigit aliquā ut īfirmāet̄

ī domo dei q̄ ē abbacia ordinis
 cystiensis: sita ī pago bituricē
 si. **P**ōero ibidē tūc egrotauit
 ad mōrtē fr̄ quidā bone cōsa
 rōnis. **Q**ui cū ī area iā positi
 eet: casu accidit ut īfirmāis
 absentibz sp̄m exalāet. **S**edit
 uō fr̄ cū ibidē ī stratu suo re
 cubans gr̄u corpū molestia
 langueret: reuelante sibi dño
 vidit manifeste cōpōis ordi
 aiām illā longo tractu a corpōe
 exeūtē et q̄i fūmū itēnsi de
 thuribulo p̄cedentē. **H**uc cū
 tota fuisset egressa: collegit se
 ī unū globū: ⁊ stetit sup̄ ce
 pō ī aere suspensa: altitudie
 quatuor aut quīq̄ cubitoz.
Erat atq̄ spēs eiā tāq̄ nubecula
 condensa atq̄ p̄spicua: ⁊ q̄i ad
 inensia unūq̄ modū oppansa.
Hansit ergo ibidē īmobilis
 usq̄ quo fraternus cōmōbz com
 mutata ⁊ sacerdotali cōmendatōe
 mīnuta: piculosi atq̄ ignoti
 itineis ductū accipē merēt.
Quō cū fr̄ ille vidēt: sonitū et
 voce qua potuit īfirmāis
 euocauit. **Q**ui p̄tinq̄ accelē
 tes tubula defūctōz pulsauerūt:
 et fr̄es ad exequias cōcurrerūt.
Presente it̄ nō cōuentu cū cō
 ⁊ aqua benedicta cū iā s̄c̄mē

.mij.

talis comedatō cēt iūciata tūr
 aīa illa q̄ iā serua p̄cessit: et
 nebula illa q̄ videbat̄ euamūt.
 Alio quoq̄ tpe accidit ut p̄facto
 vit dei die dīna diuīnis int̄
 esset officijs: i ecclia quada
 prochnali. Dicta itaq̄ offerenda
 cū iā mīstruō panis ⁊ uīni
 aqua mītri sacre fuisset mīse
 iposita: p̄tius apparuit ei dñs
 ih̄us stans sup̄ eandē aram
 i forma puuli p̄ filijs hoīū
 p̄pensi. ita manifeste atq̄
 moxose: ut usq̄ ad cōsumatōne
 sacrificij ip̄a quoq̄ p̄p̄modū
 visio p̄seuerat. Verūptamē
 p̄bit̄ eiusdē loci q̄ missā cele
 brabat: hō thōnestē uite atq̄
 flagitios̄ eāt. Quadiū uō sar
 dos ille seu fidelū oblatōnes
 recipiendo. seu simonē ut i die
 festo fieri solet ad pplm̄ p̄ferē
 do. seu aliqd̄ aliud faciendo
 dorsū ad altare habebat: tādū
 st̄us ih̄us an̄ calicē stabat. Quā
 diū uō sacerdos ad sacrificiū facē
 tenebat: tamdiū st̄us ille puulq̄
 tūq̄ mūdū p̄sbitei alitū abhōe
 rens longe remotq̄ ab eo. p̄
 calicē cōsistebat. Qd̄ cū f̄ ille
 cōspic̄. cōpūctq̄ ē uehement̄
 ⁊ totq̄ i lacrimas resolutq̄: ita
 ut iūdatō lacrimarū cōtuitu

dulcissimi redēptoris orōe ei⁹
 aciem p̄pediet mūdū. Cōpleta at̄
 reuelatōne glōificauit deū q̄ sibi
 tlia dignatq̄ ē demonstrare: et
 v̄e cōgnouit qd̄ distantia meitor
 minime faciat disc̄panciā sac̄
 ramentor: quā sacrificiū efficit mul
 latens cōstat ex uirtute ⁊ merito
 sacerdotis. sed ex iustitūde ⁊ grā sal
 uatois. **De sermōe cui dñs ih̄es⁹
 i parasteue apparuit uigilanti.**

¶ Quachus quada **cap̄ q̄ntū**
 p̄facti monasterij religione
 p̄t̄ et etate puertq̄ dñi aliqui die
 s̄o pascens sedet i claustrō lib̄
 an̄ se habens: apparuit ei dñs
 ih̄s xp̄s māibq̄ ⁊ pedibq̄ i cruce
 expansis: ac si eādē hoā fuisset
 crucifixus. Que s̄ visio felicissi
 ma q̄ uis uis et pene momē
 tanea fuit: adeo tū manifesta atq̄
 efficax extitit: ut uisiois ip̄ius
 deuota memoria de corde
 uidentis vltiq̄ deleri nō potuit.
 Dicit enī q̄ canino ignito oleū
 inicit totū flāmascē facit: sic
 grā reuelatōis hui⁹ p̄cedia se
 ris illiq̄ longo s̄e cōiūctōis usu
 ignita. sacri desiderij flāma p̄
 ampliq̄ et p̄fectiq̄ illustit: vñ
 et ascensionē i corde suo dispo
 nens ⁊ de uirtute i uirtute xp̄i p̄
 ficiens: q̄ de a gesimū m̄ fallor i

ordine suppositus est animus? tandemque
corruptibilis carnis orbe deponito.
vide meruit non in ymaginibus
firmitatis sicut antea: sed in gloria
maiestatis deum deorum in sponso. **Quia
misericorditer deus quendam dominum
ut conuiteret ammonuit. Cap. vi.**

Reffabilis deus: et ineffabilia opera
eius. Quis enim digne affari potest
quam ineffabilis sit deus in sanctis suis?
quod miris et multiplicibus modis
in tempore uocat quos ab eterno presertim
et predestinauit conformes fieri yma-
ginis filii sui: ita ut etiam non nul-
los ex hijs qui propter flagitia in massa
perditionis penitus absorbendi uide-
bantur: potenti uirtute erues transfe-
rat in regnum claritatis eiusdem dilecti
filii sui. De quoque in domino deitatem
quendam iuuenem diuitem. seculo pro-
pria itentione deditur de voragine
uoluptatum pena castigandae cle-
menter et ueniens docuit non sperare
in merito diuitiarum: nec lubricae eta-
tis petulantia sequi: sed per diuos
labores penitus ad ueras diuitias
eternae uiae peruenire. Hinc itaque
delicatum adolescens aduitem nolens
ideo deus ferias a sanctis patribus
institutas ut uacaret et uideret
quoniam ipse dominus est deus: non ut stans
aut alens aut quibuslibet dyabo-
licis uicibus intenderet. solebat

frequentem cum sociis et sodalibus
suis spectaculis et alijs ludis
uarijs die per diem. Quada[m] igitur
uice cum ad aliquam domum iocan-
di causa multi conflueret: ut
theatricis plausibus et uicibus
die ipsum solito more consumeret:
accessit autem illuc presertim adoles-
cens ut et ipse pasceret hedos
suos de spectaculo uanitatis.
Erant illuc aleatores quidam cum
aleis ludentes. quos ut melius
ex alto perspicere: super mensam
ibidem positam penam accubabat.
Et ecce facta est super eum subito
quasi manus hominis ipsum inuisibili
flagello diuinus cedens: que
caput illius et humeros ac dorsum
totum ueluti pilo desuper ferien-
te crebris ictibus tundebat.
Ipse uero iacebat immobilis: et quod
faceret aut quo se uideret igno-
rans. Uolebat per minima do-
loris angustia in uocem clamo-
ris et planctus erumpere: sed per
pudorem propter frequentiam tantum
strepentis populi non ausus ne uer-
bisans reputaret: molestia uer-
berum egeritime ferebat. In
semetipso tandem reuersa mor-
tem quasi iam imminente per oculos
habens: arguebat se in spiritu

.mij.

dñi gemes ī amaitudine
 aie sue. dicebat. **E**ya iū dñe.
Nūc iuenerūt me pñā me
 a: et ecce iā moroz a ad in
 feros cū dolore descendo. ca
 rens pñie fructu. **D** pater
 iustidiaz dñe deo meo si res
 piciens videis afflictione
 pñoris ī angustis astuti: a
 me licet ī dignū de pñi pi
 nulo misericordit eripueis?
 pñito uolico spondeo qm
 nō ero īgrum bñficijs tuis:
 sed continuo sprens cūctis
 q sūt mūdi. serui me tibi
 tradā sempiternū. **D**ū her et
 silia tēde corā dño loqret:
 sū ē uox ad ipm dicens. **D**i
 clarāulle cōiūsiōis grā adie
 uolueis: a ī aīa a ī corpe salus
 eris. **A**d quā uore respiras?
 a a dño se uisitatu itelligēs:
 ilico rēdit. **E**n trado me sūi
 deo: et domū clāuall. **A**d
 huc eādē iūba tēde volue
 bat: cū mox recedente fla
 gello. toty etiā dolor euaniūt.
Beniens at factū ī se mise
 rodia: continuo nō acieuit
 curū a sanguin: et si ita
 equa equitacia ad manū
 fuisset. ne vniq quide hōre

moxula sustinisset: quū in
 continenti uotū qd uoueat p
 soluet. **N**eq illā carnale cogi
 taōne ut domū rediet: pates
 a annos cōsulēt. domū fami
 liaq disponēt. redditu agros
 censuq locat: sed oīa her ab
 rūpens potiusq soluens a cūcta
 h^r p^r epm arbitraty ut ster
 cora. eādē die apata equitacia
 tēstini sūmo mane iter arri
 puit. a fane stli cūq a fane leois
 fugiens. ut manēt ī solitudine.
Feruentissio itaq desiderio ueni
 ens absolutōne clāuallis que
 pius uallis absinthialis diceba:
 frībq modū a ordine sue con
 uisiōis exponēs tanto iocūdior
 caritate suscepty ē. quāto p h^r
 indina. dño uita cōiūsiōneq
 suā placē frēs illi psumebāt. ^{hūilr}
Suscepty itaq a pbaty. dño
 quoq donāte fidelis iuenty.
 veterē homie cū suis actibq
 exuit: et nouū q sōm deū
 cūty est ī iusticia a stitate
 iūctatis tduens. tanta īstan
 cia cystriensf ordis arduos
 labores usq ī fine uite sue
 cōplexus ē: ut cūctis stissimā
 cōiūsiōne ei9 ituentibq liq
 do patēt: pñā illā cōiūsiōis

vocationē uē ab illo fuisse q̄ eos
quos amat arguit ⁊ castigat:
omnēq̄ filiū q̄ recipit p̄na
pietate flagellat. **De nouicio q̄
b̄m b̄nardū sepius in visu
vidit. Caplm̄ septimū.**

Hater quidā de ordine
regulārū canonicōrū cū eēt
p̄ficiendū auidq̄ atq̄ carismatū
meliorē emulatōrē: desiderabat
desiderio magno b̄m b̄nardi
magisterio subiri: et clauallē
sui consociari: hūc hor
ip̄o s̄cō p̄e uiuente oseq̄ nūmē
potuit. **Quo** decedente audita
p̄iosa ip̄ius mortis fama cō-
stata ē aīo uehement̄: miserū
se atq̄ idignū clauitās: qd̄
voti sui op̄os fieri nō meruisset.
Post paucos aī dies apparuit ei
ī visu uenēabil̄ pat̄ q̄ strenuus
op̄ator p̄mit̄ abt̄ ad laborandū
ī agro latissimo: ī quo manipu-
li tritice messis inuābiles esse
uidebant̄: ex quibz ~~ma~~ multitu-
dine magna ī acerū grande
cōgesserat: reliquis uō q̄ superūt
q̄ etiā multo plures erāt com-
portandis ⁊ coaceruandis p̄tina-
rit̄ īsistebat. **Quo** cū uidisset:
ilico ītellerit cōgerie manipulōrū
figurā tenere multitudis fr̄m
quā ip̄e eīḡius p̄dicatōr q̄ d̄iū
vixit ī carne xp̄o d̄no aḡḡarat:

adhuc autē restatē īmōs q̄ ei
meitis et exemplis ad saluacō-
nis grām essent p̄ducendi. **Quo**
multū exultans seq̄ unū ex hīs
fore nō desperans: clarauallē
~~quāntis~~ q̄ cūq̄ potuit ad hē:
postulans et īpetrans se ad
p̄batōnē adimitti. **Quo** dū ad
huc ibidē nouicia eēt et b̄m
vi memoriā p̄ue īcessant̄
atq̄ īsaciabil̄ aīo uoluer̄:
quādā die d̄m̄a c̄ra finē
vigiliāz fatigato illi ⁊ moīs
plūibz afflicto: cepit obrepe
sopor. **Et** ecce apparuit ei reue-
rendissimq̄ p̄ cuius amore
flaḡbat dignant̄ alloquē
eū: et monēs de d̄genda
ad deū iugit̄ intencōe: cū co-
tidiana lacrimaz effusioe. **Quo**
si fuer̄: diuinā misericōnē et
suā ip̄ius uisitacōnē securq̄
expectaret. **Et** cū ista dixisset
recepit se ī tūba suā: q̄ ibidē
coeam altai b̄re ūgnis m̄ris
posita eāt: q̄ uideluz recep̄o
tū euident̄ fuit ut fr̄ ille nes-
ciet̄ utrū dormitans an vi-
gilans hoc uidisset. **Cūq̄** ape-
ruisset oculos ⁊ p̄issimū p̄ris
āmōnōnē dulca recordacōe
pensaēt: ecce iterū subito

m.

apparuit illi in plene vigi-
lanti: et repositis oculis tunc
dixit obtulit. Stabat igitur comi-
nis coram ipso: ita ut manu
tangere facile posset: diligent-
er considerans. Utrum dormiret
an vigilet: mox videbat
eos qui excitant ad vigilias
dormientes. **Quae cum nouitio**
stupida et attonita intueretur: pro-
tinus ille qui videbatur euamuit:
et quod mirum gestum est visum est
illi quod quasi sensibiliter per cordis
eius illapsus fuit fuisset. Unde
vehementer accensus in amore dei
et eiusdem beatissimi viri: ad sus-
ceptionem nouae uiae in gaudio
et exultatione spirituali de die in
die instituebat. Denique sequenti
nocte cum vigilans firmi sili-
tate inueneret: tale ac tanta diuine
uisionis gratiam ibidem experire:
qualem ac quantam in uita sua
numquam antea senserat. quod utique
meitis eius quem diligebat se
obtinuisse gratulatus est. **Cumque per**
dies plurimos memoria habun-
dantiae suauitatis huius recolendo
frequenter eructaret: fundebat
ubertim dulces et pias lacrimas:
quibus die noctisque faciem non po-
terat. Transacto autem anno perba-

coris eius sacrum habitum cum multa
deuotione suscepit: ueste incontinentiae
qua non tam foris quam intus uestitus
erat iugiter meditatione perpetuaque sol-
licitudine illibatam seruare continen-
dens: sicut per uestigia ueneran-
di patris quem uicem diligebat. inde
fesso studeo per modulum suo quod dies
et uita sua in bona perseverantia
assumens: illi ut consideranda est asso-
ciatio in rebus: cuius in terris positus con-
socium ardentem desiderauit: et uigilans
requisiuit. **De monacho cui**
dominus in ihesu christo semel et iterum
apparuit. Capitulum octauum.

Huius quidam in eodem cenobio
nouitio fuit cum ex toto corde
dominum querere uellet: conuersis su-
expansis frequentis oratione solebat: ^{manibus}
ubi tamen oportuit id facere potuisset.
Quadaem itaque nocte in principio
uigilantiae cum esset in choro clausis
oculis manibusque protensis ad deum
intendens: subito affuit ibi dominus
ihesus christus: loquens ad eum et dicens.
Perfrige in manus tuas. Ad haec
itaque uocem cum aperuisset oculos
fuit ille multum obstupuit: sed utrum
dormiens an uigilans hoc audisset:
non facile discernere potuit. Ex hac
autem uoce multum feruore multaque
deuotione mente accipiens: eadem
dem formam orandi suam deinceps

solicita fuit. Post aliquantū uo
 tps cū iā monachū fr̄is ī quodā
 eiusdē ecclie angulo sc̄tius
 staet? ~~mis~~ intento aīo uictis ma
 tribz sicut solebat orans: subi
 to fuit ī spū. Et ecce astitit ei
 dñs ih̄s xp̄s: suppositis atq̄
 expansis manibz suis manū
 illū excipiens: ⁊ q̄ ad p̄fessionē
 admittens. Duo fr̄o cū fuisset
 homo reūsa ad se: gauisū ē gau
 dio magno valde: itaq̄ felici dor
 tus exp̄m̄to c̄tissime c̄didit ubiq̄
 diuinā ad eē p̄nciā marime uo
 sicut testat̄ leḡslator n̄r b̄nd̄s.
 qm̄ op̄i dei sue orandi sū ~~p̄sa~~
 psallendo īst̄m̄. *De fr̄e ar
 mulfo q̄ uidit dñm ī cruce pende*

Magne deuotōis uir *te. l. ix*
 dei magna p̄ditū gr̄a noīe
 armulfo cū adhuc cēt̄ ī clauā
 le nouiciū uidit ī uisione appa
 rente sibi dñm ih̄m xp̄m: itaq̄
 ī cruce pendente. Erāt aut̄ ut
 sibi uidebat̄ ibidē duo alij no
 uicij: q̄ secū erāt ī p̄baōe. Cū
 ergo supplicat̄ dñm adorasset.
 ⁊ ut sui suorūq̄ sociorū miserēt̄
 hūilima p̄tē rogaret: motū
 n̄ra pius dñs resperit ac be
 nedixit eū et alterū cū eo sup̄
 dictorū nouiciorū. *Serues uo no
 uiciū q̄ h̄ uidebat fr̄u illū*

diuina b̄ndictione numine
 roboratū? fr̄na pietate mo
 to cepit attentiq̄ rogare dñm:
 ne ip̄m a largitate sue bene
 dictionis excludet. R̄ndit dñs
 neq̄q̄ illū eē benedicendū:
 sed ad massā magis p̄tinē
 maledictorū. In h̄is uerbis eu
 gilans nouiciū ille. de b̄nd̄ōe
 qua cū socio suo a dño b̄nd̄i
 merueat oppido ḡtulam est:
 sed qd̄ de illo de quo tū istem
 sententiā audieat futurū fore
 dubiū expectabat. Post tr̄u
 itaq̄ die tr̄ius nempe neophy
 tinitatis uiculu r̄ūpens ut
 istem sui noīs eth̄nologyā
 male gerendo se exp̄m̄t: mal
 ḡrus siquidē uōbat̄. ordie
 delicto reūsa ē ad uomitū uite
 seculais: et fr̄is ē apostata uilis.
 Reliqui aut̄ duo qui b̄nd̄itōe
 dñi firmati fuerant: p̄po mi
 serante benedictionē h̄ditate
 possiderūt: et qm̄ ad societē be
 nedictorū dñi p̄tinerēt: ī p̄p̄o
 suo iuste et pie usq̄ ad finē
 uite p̄seuerando declararūt.
*De fr̄e q̄ dext̄ā dei se bene
 dicentē ī uisione de osculato ē l. s.*
Hater quidā eiusdem
 cenobij cū se ad q̄redū
 dñm magno desiderio comit̄s
 set: et p̄ saluatoris n̄i ih̄u

.iii.

xpi memoria dulci meditando
 continue ruminat: vidit illa
 quada vice i visione sibi appa-
 rente. **S**ollucit aut de sua sa-
 lute: flagitabat obire saluti-
 feram eius benedictione: dices **O**bs-
 ero dñe: benedic mi ut salus
 fia. **P**ius uo dñs q̄ aptea pau-
 peri suo appere dignatus fuit:
 ut aliqua stilla dulcedis sue
 tpi misericordie ipenderet: ele-
 uata dextera sua sta benedixit
 eu. **Q**ui ptin sibi teadem
 visione videbat tenarrabili
 gaudio ee repletus: pia psup-
 rone apprehendens scissima dex-
 tera aqua benedicta merueat:
 cu igenti deuotione de osculabat
 ea: atq dicebat. **H**as t̄ ago
 dñe ihu xpe fili dei uiui: quia
 benedixisti mi et saluus ero

**De fr̄e q̄ btam maia magda-
 lena i visu uidit Haplin.**

Hicri ruda **u**nderimū.
 fr̄i religiosi atq deuoto:
 dant e t̄ spū uide btam maia
 magdalena splendissio vultu
 et hitu: an̄ alme stante. **Q**ua
 visa: replem e isde fr̄ leticia
 magna. **C**ūq̄ cognat̄ aīo op-
 tando atq supplicando et tū
 magno estu sacri desiden sus-
 pirando: quatinq̄ ei btissima
 dei genit̄ uigo maia cui de-
 uotissime die ac nocte serue-

bat silit monstrat: fr̄a e uox
 ad eu i tpa visione dicens. **N**osse
 te conuenit: qd̄ necdū ydoneus
 ad sublimissima imaculate dei
 genit̄is & uigins claitate intu-
 enda. **D**atage ergo et c̄re: et
 p̄fice quātū potes: ut ea quāp
 uide mereais. **De magno tuu-
 dam monachi laici profectu.**

Non gloriat̄ **H**aplin **xv.**
 aut dñs p̄ p̄phetā sapiens
 i sapientia sua: neq̄ diues i diuitiis
 suis: sed i hoc gloriat̄ q̄ gloriat̄
 gloriat̄ scire & nosse me qm̄ ego
 sū dñs. **H**anc diuine ~~sc̄e~~ sc̄e for-
 mula p̄fectio imitati sūt: h̄i q̄
 sub p̄e nro b̄nardo t̄ claualle
 celestis p̄hie disciplinis ibuebāt:
 nō solū lrati et i misteris sacre
 legis eruditi vi multi: uerūetia
 layci & illutēati quā plūes: q̄ et
 si huane sc̄ie fabam p̄ quā ad
 p̄fectiois culmē intērent̄ m̄ime
 q̄secuti sūt: habebāt tū grām il-
 luminantē et spm̄ uiuificantē:
 q̄ de oibz q̄ op̄cebat: seculari
 sc̄ia t̄copabiliter efficacius eos do-
 cebat. **T**aliū quida monachz layco
 nō lrā docto sed spū: cū esset
 feruens i ope dei cōfirmatūq̄ me-
 lioz haut segms emulatoz: di-
 dicit̄ sp̄us sc̄i magisterio nō alci
 sapē. sed semetipm̄ i oibz hū-
 liae: sacre religiois studia q̄ in
 moribz cōtubnalū suor̄ dūce

hūilitate sedulo scrutabat. magis
 et percella estimat: suas uo ūtu-
 tes quibus nō mediocriter pollebat
 eorū aſideatione p̄orsū deſpicere. **H**
 q̄ factū ē: ut eminentia ~~ſe~~ ſcē
 hūilitatis illos p̄celleret q̄b̄ alijs
 uirtutib̄ fortassis ip̄ar nō eāt:
 dū qd̄ rarū valde ī huāno gr̄e
 ē continue quod ſibi deſſet ul̄
 q̄b̄ alijs floxerēt uirtutib̄: nō
 inuidioſū ſed pius ſcrutator atten-
 det. **C**ontigit aut̄ ut talit̄ affūis:
 quadā uice ſollemniū fr̄m
 uigilijs iuſſet. **T**ū uo letali
 negligētia ſeu ~~ſot~~ ſopuolentia
 p̄pulsata: coſuetudinaria corripit̄
 arma: q̄b̄ ad bellandū contra
 inimicū nichil efficacius eēt fortas-
 ſis ſcribat: cepit ſibi p̄m̄ ſua
 p̄ponē: negligēcias cotidianas
 diſtite diſcūtē: ſe miſerū. ſe
 reū. ſe p̄ccōre corā oculis ſūme
 maiestatis actusae: conſequēt
 etiā fr̄m ſuos ſicut ſolebat uita
 coſiſationēq̄ magnificā & beati-
 ficā. **L**eterū p̄ oib̄ unū quē gr̄a
 uirtutū multos alios excellē nō
 ſemel notauerat: ſectūo cordis
 hūilit̄ iduens: ip̄ius hūilitatē
 caritate paciētia & cotinentia:
 cet̄a q̄ ſp̄italis gr̄e caſimata q̄
 ī illo ſuo dei religioſo iuenebat
 uſq̄ ad unguem ſcrutino dili-
 genti r̄imabat: ſeq̄ ī eiq̄ cōpaoc

nō niſi puluere et cinere re-
 putabat. **D**em̄q̄ ſcē hūilitatis
 ardore quē ī r̄a ſublimi con-
 templatione cōtepat ferre nō
 ualens: ſūmo diluculo t̄pe qd̄
 regulat̄ loqui poſſet uix ex-
 pertato: reuēdiſſimū p̄em
 b̄nardū ſigno t̄ auditoriū t̄hu:
 uenū petere: c̄uſuſa ſibi meſ-
 ticia. ī t̄m̄ cordis p̄odes dolo-
 rem. **R**equiſit̄ qd̄ cauſe h̄ret:
 uē ī quid̄ m̄ miſero p̄ccōi oī
 bono p̄orsū uacuo. q̄ hac nocte
 ī illo t̄i fr̄e n̄o triginta ūtu-
 tes q̄b̄ om̄ib̄ pollet m̄uau:
 quorū ne ultimā quidē ſeu m̄-
 mina ī me mendico t̄epre
 ualeo. **H**ogo ergo te d̄ſie pat̄
 ut dignis iūtrede p̄ me ad
 d̄m̄: quatin̄ tuus ſc̄is meitis
 et p̄tib̄ uirtutū opa conſeq̄
 mereat: que p̄tis meis eri-
 gentib̄ hattens habē nō potu
Audiens ſp̄italis m̄gr̄ altissi-
 ma diſcipuli ſui hūilitatē
 tuā religionē optime noue-
 rat l̄z ip̄e q̄ ea clar̄ eāt ſe-
 lici ignoſcencia ſe eā habē neſ-
 citet: gauis̄ ē ualde gaudio
 magno: deſideris & optans
 cūctos ſibi cōmiſſos. ita ſep̄
 ī uirtutib̄ p̄ficē: ut t̄n̄ religio-
 ſa īſinitatis ſue aſideatione
 ſe p̄ficē quodāmodo ueſtiet.

iii

Quanta uo admiratione dignu
 censuit tante humilitatis promi
 u: p hoc euidentis motur.
 qd i sinoib9 i conuentu frū
 habitis eiusde frīs aliquoties
 debita cū laude meuit: asse
 rens nullā ex oībz ututib9
 quas ipse uē monachus i sim
 plicitate cordis sui i alio emu
 merat: tante fortassis excelle
 tie fuisse quāte pia cōtemplā
 tio eāt humilitas. q negligētes
 i frimiores quosq iuxta se po
 sitos nec uidebat nec attende
 bat: solos illos p̄tinari studio
 p̄ oculis hīs. quos uita i mori
 bus spectabiles eē sciebat: q̄tū
 eoz cōpāte sibi metip̄i uita
 sua i oris suis uilescēt. **De**
cōuō cū deuotione b̄s
huard9 p̄ sp̄m agnouit. Ca.

Trabat alqū sac̄tissima
 sollempnitas assūptōis si reite
 menti itemerate i imaculate
 uirginis dei genitris marie: et
 frēs grangiay clacūall' ob re
 uerentiā tante diei ad abba
 nam festinabāt. **Dez** i una
 ex hīs grangiis q̄ uiciniores
 enit fuit cōils9 quada religio
 sa ac times deu: q̄ et si pro
 simplicitate sua profectiora
 queq̄ sac̄ religionis apphēde
 uequibat: bone tū uolūta

tis i deuoty existens: p̄ssimā
 dei genitricē dnām nrām s̄uceo
 ueneabat assū. **Lū** autē m̄gr
 grangie ordinaet quisnā ad
 abbaciā ire debet: ul' q̄ ob tute
 lam domi remauerēt: n̄t̄ ceteros
 q̄ remansuri erūt: eide frī cūa
 custodiendaz ouū cōmissa ē.
Quā cōmissione lūz egerriue
 ferret. qm̄ sperabat et multū
 desideabat diuini ymnus et
 cautileis sp̄italib9 m̄t̄ eē q̄s
 i honore regnie reli a s̄to illo
 cōuentu deuotissime p̄solēdas
 fore sciebat: nichil tū ausus
 cōtūdicē. obedientissime paruit
 ipanti. **Unde** accidit ut deuotō
 stā quā mente cōrepat: quāq̄
 p̄ i quietudine t̄rene occupatōis
 quā obedientia **in** iūnerat
 p̄de timebat: eade obedientia
 p̄mptū uolūtatē ip̄ius remū
 nerante uelud ignis sc̄ntillās
 et estuās i p̄cedis ei9 magis
 ac magis dilatata feruentior
 effūet. **Porte** itaq̄ sac̄tissime
 celebratōis dū sollicitas excubias
 sup̄ ḡge suū i pascuis q̄escen
 tem seruaet: frū ē ut somit9
 signi matutinal' q̄o frēs ad di
 uinas laudes exsoluendas in
 cenobio excitabāt: quodq̄ ob
 cōtūctū silenciū p̄cul audiri
 poteat: aures ei9 reuerberaet.

Tu uo conualuit cor eius in ipso?
 et in meditatione eius exarsit ignis
 cogitantis se illius multitudinis
 frequentia. sed feruore sed de
 uotione: quia se sincero affectu
 pyssime in me celestis armis
 me odas in corde psoluet? seu
 qualiter singuli quis apud se
 in seculo suo eiusdem beate uirginis pro
 mium uotis et suspiriis imploraret.
Primo igitur exurgens tanteque
 deuotionis pro modulo suo princeps
 efficit cupiens: uersa illa plagam
 celi qua monasterium situm erat
 uultu et animo intentum stabat. De
 hic consuetudinarius precibus que
 conuictis uice matutinarum statute
 sunt quanto potuit deuotius ex
 pletis: cum in pauca armario lo
 cordis sui curius quereret quid
 precis uel quid laudis sancte theothoro
 digne nostre offerret. **U**nde **prolato**
 prolatas et in longum ualde productas
 fratrum uigilias aliquo modo reco
 pensare potuisset nichil aliud
 pro salute eiusdem pie digne quam
 utrumque didicere se scire inuenit.
Hanc itaque tamquam uerbum consummas
 et abbiuatum in quo plenitudo to
 tius deuotionis inueniri posset as
 sumes? et oculos ad celum dirigens
 uenias uenias suspiria suspiriis
 salutacionesque salutacionibus suprad
 didit: et in religioso negotio re
 liqua noctis et diluculi parte sine

tedio transiit. **D**iuina namque ro
 pante gratia que tunc feruore in corde
 suo paupis attendere: ydemp
 titas nostre fastidii. nouerit
 deuotionis inro et conitro
 modo fastidii impulsabat et
 deuotione exaruebat? du uerba
illa illa suauissima et omni melle
 dulciora simpliciter corde prolata
 itidemque crebrius repetita:
 fauore et gratiam unni salis
 digne oranti et suspiranti ce
 lerius impetrunt. **D**emum quod
 non frustra in gemitu suo la
 borauit? nec in cassum inuam
 a nostre nostre quesierit: dno
 rex reuerendissimo abbati bna
 do pro spiritu reuelare dignam
 e. **Q**ui diuinis uirginis ex
 pletis sacrisque misteris in
 honore preclse dei genitricis
 uirginis marie a singulis
 sacerdotibus deuotissime cele
 bratis cum conuentu fratrum ob tante
 sollempnitatis progatiua
 commendanda simone fuerit
 spiritus sancti gratia uehementer ignitum:
 mit tereu sic ait. **E**t quidem
 fratres mei dilectissimi dubitare
 fas non est uos dno ihu xpo
 uero regi nec non et spena
 li preone nostre glorie uirgini
 nostre ipsius sancti bniplacens.

deuotionis se
 obtulisse?
 laboris uer
 quod dno?
 per
 reposita
 debetis
 uolo
 simpli
 que
 morbo
 deuo
 rano
 reue
 serui
 sus
 remisa
 qua
 sub
 simpli
 pferri
 mian
 no
 gratia
 admitt
 tam
 dicens
 que
 que
 que

.m.

et acceptabile deuotionis v're
sacrificiu hac nocte obtulisse:
ideoq; fructu laboris vestri
interdem etna apud dnm et
eandem benignissima p'fecti-
onem vram vobis reposita
erit: etissima fide tenere debetis.
Veruptanne scie vos volo
vnu ex innocib; et simplici-
oib; fr'ib; vris comisis que
obediencia hac nocte i motib;
et siluis istis sub diuo. tate
festiuitatis gaudia celebrae
coegeat: ta iocundū ta deuo-
tu ta festiuū dñe v're ma-
tutinae exsoluisse seruiciū:
ut nullū v'ram quātacūq; sus-
pensa contēplacō seu itensa
denoō ipius deuotōm quā
nō alia cōtēplacōis sublimi-
tas sed subuissa s'cē simpli-
citatē efficit hūilitas p'ferri
potueit. **Q**uo audito: mirati
sūt vniūsi. **P**ropue uō nō
solū mirati. sed et g'tulati
sūt et vehement' edificati
frēs layci quos obia tam
festiuū q' p'uatīs diebus
frequē' i diuisa opa f'hebat:
etissime scientes qm sicut
septa claustrī et p'ietes tēpli

scm nō frūt timorē dñi negli-
gente: sic etiā negotia q' causa
t'rene n'citatē obia iūxerit
nil obesse poterūt p'ias manu
i'orone leuanti p'uaq; q'stia
dño seruē cupienti. **De visioe**
quā vidit fr' quidā Tobitu
altiq; fr'is Caplin xiiii.

Hater quidā s'cē cōsacō-
nis: dignus cui dñs scēta
sua reuelae dignaēt: vidit q-
dā v're i visione se q' i i'finitoio
clacūallis positū. **E**t ecce p'riosa
q'dā idumenta de pallis et
seins: a veneabilib; p'ois
q'busdā p'ois i eadē domo
i'idebant' et p'parabant'. **D**e
cui; rei nouitate cū multū
obstupiūset: dictū ē ei v'na-
menta ista de q'bus ita miras:
p'parata sūt ciudā de filiāb;
abbatis clacūallis: q' modo
p'cessua ē ad nuptias. **E**t qm
nūq; habz pulchritudis i se q'
cōueniat generi suo: optet ut
habeat saltē p'ciosq; fragiā-
ciam vestiū atq; decore. vnde
placeat etno sponso: i cui;
p'uisimū thalamū nō mō
macula p'cī. sed neq; ruga
negligēcie quā benignissie
cūtatē ipius i'dulgentia nō
tereit: nullo modo i'traē potit.

eadem igitur hora pulsata est
 tabula defunctoria et defunctus
 est ibi frater quidam de quo iuuentum
 est quod quibus innocente et manu
 sueta uita duxerit. in operacione
 tunc aliquantulum negligens et remissa
 extiterit. Unde nunc eam ut cui
 gratiam absoluti decoris propter me
 rita non prestabat. ei numerum
 fratres de orationibus suis copiosio
 rem orationem impenderet. *Demosthenes
 layco qui missam per sompnum
 didicit. Capitulum xv.*

Rarissimum celestium distri
 butio spiritus sanctus. qui omne
 datum optimum et omne domini per
 fertur. descendens a patre luminum
 singulis fidelibus prout uult
 dispensat. monacho quidam
 layco et illiterate speale ac mir
 rabile quoddam gratie sue. conferre
 dignatus est. Hic itaque homo galterus
 nomine doctus et litteratus fide et
 deuotione non inferiori ueritatis
 officium in clauallibus multo tempore ge
 rens. non secundum personam accep
 tionem. sed necessitates indigen
 tium ueritatis fratribus cum multa
 dulcedine caritatis prouidebat.
 qui etiam puritate innocentis uite
 tam deo quam hominibus curam et
 acceptam eam. Huius aliquando in situ

suo quiescenti persona quedam
 reuerenda dormienti apparuit.
 precipiens orationem quatuordecim
 ut intraret et diuine maiesta
 ti deuoty missam cantaret.

Ille uero super huius precepti no
 uitate non parum attonitus sil
 etiam persone sue humilitate con
 siderans mirabatur quidem per
 uerundia. sed precipientis
 auctoritate pressus. nec resistere
 ausus. uelociter paruit spanti.

Aggressus itaque insolentem opus
 et sacerdotalibus orationibus.

In diebus missam de spiritu sancto cum
 magna deuotione per sompnum
 celebrauit. Cumque euigilasset.
 eandem missam quam antea petito
 utpote literas nestriens igno
 rabat. cœdetens sciuit. et
 eam deinceps per plurimos
 annos in memoria retinuit.
 tantumque eam in meditationibus et
 orationibus suis dulcius rumin
 tiam studuit. quanto se hanc
 non ex humana doctrina sed ex
 inspiratione diuina didicisse
 iocundius meminit. *De magna
 penencia cuiusdam cuius in
 firmitate ipius Capitulum xv.*

Quius quidam cum de do
 mo clauallis leuitate

sua. tertio fuisse egresso.
 tunc recepto: tunc salu-
 taibus moribus suis p[ro]p[ri]is
 b[ea]ti b[er]nardi c[on]p[er]it cepit
 apostasie sue p[ro]p[ri]am i[n] q[ui]o
 u[er]o t[er]tio g[ra]t[ia] p[ro]p[ri]etate sue
 rat totis medullis cordis
 hoerere: quid p[ro]p[ri]e ul' sa-
 tisfactionis d[omi]no p[ro] t[er]tio enoxi
 reatu suo offerre posset em-
 ius querere. Et i[n]spirante d[omi]no
 cognouit et intellexit ad p[ro]-
 merenda venia delictor[um]:
 et ad optinenda g[ra]m u[er]u-
 tu[m] nichil efficacius nichil
 acceptabilius i[n] aspectu d[omi]ni
 ee sacrificio cordis contriti
 et sp[irit]us humiliati: q[uo]d solum
 regno celor[um] u[er]u[m] fuit p[ro]ua-
 let: et formidabile cunctis
 diuine iusticie distributione
 gemitibus i[n]enarrabilibus
 flecte c[on]sueuit. Hec itaq[ue]
 pietatis arma corrupiens:
 et se c[on]tra seip[s]um erigens:
 p[ri]mo quide[m] uniuersas cordis
 obsuancias sine dissimula-
 tione negligencia quatu[m] po-
 tuit obsuare studuit: et
 i[n]sup cotidianis p[ro]p[ri]is et

lamenti p[ro]p[ri]a sua p[ro]p[ri]a dilue
 sollicito fuit: salubri p[ro]p[ri]o
 exemplo stantes ne laberent:
 lapsos ut erigerent i[n] forma[m].
 Ceteru[m] dissonante d[omi]no q[ui] foera-
 oribus p[ro]p[ri]is foerora solet adhi-
 be[m]e medicina: quib[us] i[n]effabili
 pietate sua quib[us] uasa ~~corrupta~~
 cotinelle t[er]ret i[n] uasa honois
 et g[ra]t[ia] i[n] g[ra]t[ia] e[st] p[ro]p[ri]o i[n] ossibus
 fr[act]is p[ro]p[ri]is. et p[ro]p[ri]o e[st] i[n] fe-
 mora u[er]o p[ro]p[ri]o apostemate
 canteroso: et i[n]fente i[n] dies an-
 gustia languoris totu[m] distabuit:
 ita ut caribus i[n] locu[m] u[er]o
 undiq[ue] corosis ossa nudata
 patefere[m]t: et uulnea u[er]o
 staturient. ~~Amis~~ itaq[ue] plu[ur]ibus
 i[n] grabato curteratis: et d[omi]no
~~et~~ aiadu[er]sionis flagellis hu-
 lit subditu[m]: quot ho[mo]is uiue-
 bat totide[m] pene i[n]ficionibus
 subiacebat. Erat ergo paci[er]ti-
 aie miserabil[is] dolor et angor
 a facie p[ro]p[ri]is corp[or]is sui:
 sil[icet] seruituibus ei[us] angustia
 cordis i[n]mensa p[ro] horrore et
 fetore que[m] tabrosu[m] u[er]o
 cotinue exalabat: sed laboris
 ac paci[er]ti[er] hui[us] e[st] nichilomin[us]
 remuneratio copiosa penes

deū utiq; reposita. **S**atagebat autē
 ipse fr̄ istiusmodi in doloribus et passibus
 suis semper grās agere: corde edes
 et ore officens sese recipere longe
 adhuc iparia incitis. **I**n autē
 iā ad purū extracta fuisset i eo
 scoria p̄ca ut scdm̄ sapientis
 dictū ablata rubigine de argēto
 egrediet̄ vas purissimū: tandē
 educta ē aīa illa de b̄re cōfla-
 torio purgatoris: et velud ar-
 gentū igne examinātū munda et
 nitida cū cetis miserie vasis
 trāslata ē ad palaciū summi
 regis. **S**ed anteq̄ de lacu mi-
 serie et de luto fecis educēt̄:
 ad consolatiōē om̄i v̄e penitē-
 tū meruit i hac iuta p̄libae
 fructū laboris et pacis sue: et
 nescio quid ineffabile de illa
 sup̄na dulcedine ad quā sine
 fine fruendā i proximo cat̄
 admittenda p̄gustae. **Q**ua
 gustata: tāq; musto celesti i-
 ebriat̄: p̄tius erupit i iubilū
 p̄romi celestis. **E**t serenata
 facie. cepit ideota et q̄ nūquā
 cantae aut lege didicēt̄: cū
 suauissima melodia quosdam
 novos multūq; delectabiles
 ymnos ac modulos cantae
 de canticis syon. **F**acta autē

hac voce cōuenit multitudo
 fr̄m vidē grandi miraculo
 hominē tantis miseris et cala-
 mitatibus oppressū i ipso mor-
 tis accessu cantando ac tri-
 pudiando morti iultante:
 et quodammodo dicente. **U**bi
 ē mors uictoria tua: **E**te
 ego magnus p̄tor et paup̄u-
 la hominū qm̄ stigmata
 dñi ihu i corpore p̄ noie ipius
 patient̄ sustinū: te larual
 umbra: n̄r uicioris. gaudij
 extimāte et uite p̄dit̄ nō
 timeo. sed potius cōtempno:
 scies te absorpta et penitus
 admichilata i uictoria cruce
 dñi n̄i ihu xpi. **I**ta ergo p̄-
 centos n̄r modulizās et alla
 qd̄ i plateis celestis ih̄lm̄
 frequētat̄ quodamō p̄ocu-
 pans: quid p̄ morte caris
 factus esset i carne adhuc
 corruptibili posit̄ p̄sago
 miraculo declarauit: simp-
 letabūda et laudas i voce
 exultatiōis et cōfessiōis bea-
 tati illa aīam exalauit.
De cuius felici cōsumatiōe
 b̄tus biardo multū exhilarat̄

.m.

sermone deuotissimū ad fr̄es
caplo fecit: comedas i eo dignū
piet̄e fructū et amabilem paciām
eius om̄ibz pponēs exemplū **De**
colloquio cui sc̄ia diuina scriptu-
rata collata ē Lap^m xviii.

Solebant i firmam clauall'
cū gaudio et amariōe mag-
na referre de quodā religiose ui-
te conuiso grām quādā amabilem
et memoria dignā: quā dñs ip̄i
ant̄ obitū ip̄ius cōferre dignatus
ē. Cū em̄ n̄r grā bone uite
ip̄ius mēta remunerāre dispo-
suisset: et i firmate correptū ali-
quādū derubisset: tandem
i guescente languore mortis
signa euidentia apparētia re-
soluōne corpustuli im̄inē
m̄iciabāt. Et ecce spirante ubi
uoluit: et quā uoluit spū s̄o.
nouo uē et stupendo miraculo
illuminato ē intellēis eius: et apta
ligna illius: cepit hō rusticus
nō qui nūquā lras didicēat
expeditē latino uti eloquio.
miras quasdam sc̄ias de scripturis
sac̄is differēs: nichil tñ pferēs
nisi qd̄ sane doctrine agruebat.
mirabant̄ fr̄es layci q̄ lras
nesciebant: quā eēt huius rei
nouitas: et acutis quātorū
monachis. i audientia nichilo-

minus eoz isde i fuis septuag
mistia luculento sermone pande-
bat. **P**ostea suaves quasdam canti-
lenas de misteris s̄e ecclie mo-
dulatis uocibz decantabat que
nusquam audiri cōsueuerāt: ita
ut audientes miraculi nouitate
attonitos reddēt: et carit̄e suau-
tate mulcēt. **B**ed quod om̄ipotes
et misericors d̄s i hac tā i soluta
grā simplici et rusticano hom̄i
collata mortalibz inueste uoluit:
nisi hoc qd̄ i etna b̄itudine.
regni ip̄ius s̄dm apli sentētia
nō eēt iudeus aut gr̄y barbarus
et sc̄ita seruus et liber lras seu
illras. sed s̄dm p̄phiam erūt oēs
docibiles dei et om̄es a maxio
usq̄ ad minimum eoz agnoscerēt
tue d̄t dñs. **O**tinā attenderēt
exemplū istud hom̄es inquieti
q̄ circumēt mae et aridam ut
palea lre i pleat̄ et typo s̄ie
turgeat. ut uocent̄ ab hom̄ibz
rabites et m̄gr̄i: ut gloriēt̄ se
eē legistas et detistas dyalēti-
cos et sophistas: ut de negocio
pretatis auaricie et ambitōm
seruiāt. **O**tinā iquā cordis
aure p̄cipent et i telligerent:
quā sicut rusticus huius et ydeote
q̄ simplici i timōe dei abulāe

studuit i obitu ipsius diuinitie
 sublimitas collata e. et notia
 a misterior celestiu referata:
 sic eduiso ipi stulti et fatui
 remanebut i obitu suo: cu
 diuicias stie quas sine timore
 deuocauerunt ~~quo~~ euoment:
 et de ventre eor exher eas ds.
Et hec dicimus no ut stie appe
 titores gnialit codempnem: sed
 ut doceam9 omne homine p
 unit9 sudamet9 timoris dei
 collocat9 i fossato huilitatis: q
 timor dei scdm vera diffinco
 ne huius sapie est: de hic qua
 tuncup voluit stie supedifficet:
 quia nulla vniq stia i flat: vbi
 dina pit et fina cuitas edificat.
Itaq nou9 iste theolog9 de q
 locuti sum9. q a timore dei i cap
 ens fastigiu pfecte sapie apphen
 dit de metuit i qsumat9e pntis
 iute cu aliquadiu stas sentet9
~~reita~~ vaietate et cantiu mo
 dulata suauitate t9q dulcissimo
 poculo audientes letificasset: ta
 dem i bona ofessione trasiuit ex
 hoc mudo ad prem: felici absorp
 tione i abyssu etm luis absorbent
 dus: cui9 i hac iuta pntias

ad hoc tm ut ree atepat
 ut ~~no~~ nos i odore vnguet9
 quib9 delibut9 eat tanto au
 dius curre facer: quato solis
 mansuetis et huilib9 fonte ve
 sapie patere cognoscem9.
De comiso bubulo q vidit i
visione dnm ihu xpm boues
minante.
Cap xvm.
Quam9 quida ^{minante.}
 i vna grangia clacual
 lis bubuli gerebat officiu:
 homo purus ac magnesim
 plicitatis: quia oia q sibi a
 mgrib suis fuissent iuita
 pupt9 ac deuot9 crequebat:
 i diuine retribut9s itutu toti
 dianos labores patientissie
 tolerabat: hic quada vice vi
 dit i sopnis iuxta se dnm
 ihu xpm iocudo nimiu
 spectaculo illa sua dulcissima
 manu aculeu tenente: atq
 ex alia pte tenoms. boues
 setu minante. **Qu9** euiglassi
 i pmissi collaboratois sui
 mansuetudine benignitate
 dulcedineq mente reuoluet:
 exarsit subito i pcedis eius
 ignis vehemētis desiden: qm
 suspirantis qm facie ad fa
 ciem vide cupientis. que

Quarta

i bta visione ta sociale colla
 borare habe merueat. **S**up
 dissolu uehement cupet et cu
 xpo esse pius dñs qui cu
 mitib9 ambulat et co sinoci
 naro cu simplicib9 e. deside
 riu paupis sui nequaqua
 differre voluit: sed mox ide
 fr egritudine cocepto lecto
 derubuit: et die septimo la
 bore et dolore cu morte fini
 uit: uitas ppetua cu rege
 sempitna que e xps dñs fe
 licit apprehendit. **A**d huc in
 extimis agente reuendissim9
 abbas ipius bñs bñard9 gra
 uisimo i traui: quaten9 filio
 repatrianti cui9 qstiam pura
 ac simplice nouerat ualefa
 ret et ia exire pante cont la
 truculos spitalis nequie
 sua bnditione munitet. **C**u
 ues pdicta uisione ipso ifino
 referente cognouisset: pliu
 mu inde gtulato e. **D**uo
 defuncto pnuiciant de eo con
 fident: qm cu deo ambulauit.
 et ue cu ipso opato e ds: ideo
 q tustulit illu dñs. **N**o em
 poteat dñs miserato outpe
 suu suu i supmo agone de

seret: cui dignatissim9 comes
 et cooperator fueat i laboe **De ma
 gna huilitate cui9da cōisi.**
Quoniam quida **Cap. xix.**
 de frib9 clauall' inocen
 tis uite et cōisacōis honeste:
 cu gñit aliquadiu egrotasset:
 tandē ad extima deuenit. **I**ntro
 iuit at ad eu gra uisitacōis
 bñs abbas bñard9: et confortas
 illu ait. **C**ofide fili. qā nūgti9
 es ia mūt de morte ad uitā:
 de laboe tpali ad requie sempi
 tna. **A**lle uō cu igenti fiducia
 rñdit. **Q**uid ni pga ad dñm
 et cōtoe meū? **D**e cōfido. et
 quātū de nña dñi mei ihu x
 psūmē audeo cōs sū: quia cito
 uisuro sū bona dñi i tra vi
 uenciu. **P**orro bñs pē ut eāt
 mediu sapiēs pastoeq sollici
 ty: timēs mīmū homi rus
 ticano ne tā fida rēspōsio
 de psūptōis magis temētate
 q de qstie puitate pcederet:
 ait. **S**igna rōe tuū fr: signa
 rōe tuū. **Q**uid e qd locutus es?
Unde tibi ~~fr~~ subripe potuit
 tante psūptōis audacia: **C**u
Fruēo tu ne es ille paupcu
 lus et miserabilis homo qui

cū nichil aut ppe nil habēs
 stō necessitate forsitan magnis
 quā dei timore cogente ad nos
 cōfugisti: multis p̄ribz tandē
 aditū īpetrando. **N**os uō causa
 dei collegim⁹ īopem: et parē
 te fecim⁹ ī victu atz vestitu cetis
 qz cōmū uitatibz. hys qz nobiscū
 sūt sapientibz atqz nobilibz uis:
 ⁊ fr̄us es quasi uis ex ill. **A**uid
 ergo t̄buisi dño p̄ oībz istis:
Et ente nō suffiat īgtitudinē
 tue ītis accepisse te tot bene-
 ficia dei manu dñi: nisi et
 regnū ip̄ius hēditariō iure uen-
 dices tibi: qd̄ nullz uisqz r̄gū
 aut principū quātūlibz auri
 ⁊ argenti inolibz potuit cōpae.
Ad h̄ ille r̄ndens placido vultu
 ⁊ t̄nquillo aīo dixit. **B**n̄ pater
 t̄mne? b̄n̄ utiqz potasti: et uen-
 sūt oīa q̄ dixisti. **V**erūptū si iu-
 bes loquar ad dñm et p̄em
 meū: et paucis ap̄ia vñ nichil
 paup̄i ⁊ misēō potuit suggeri.
 tante nō p̄sūpcōis sed ut ego
 q̄fido deuocōis occasio. **N**ā si uēa
 ē illa p̄dicatō v̄rā. quā sepius
 t̄culcastis qd̄ s̄z regnū dei nō
 carnis nobilitate nō t̄rens di-
 uic̄is possidet: sed sola obedie

ūtute acquirit: h̄c v̄nā sen-
 tenciā tāqz iūbū abbiuati a
 dño sedula cōmēōratōne ap̄d
 me continui: pones illud q̄
 signaculū sup̄ cor meū assidue
 meditando: et sup̄ brachiū me-
 ū sollicitē opando. **R**uēte si
 pluz ab oīmbz nigris et somis
 meis quibz me obsequi ac siue
 iussis: et si cuiqz illorū aliqui
 obedies fuit: et si de fr̄ibz n̄ris
 quēpiā ūbo aut signo ul' quo-
 libet alio mō quātū ī me fuit
 contristau. **N**ō si opam dedi
 oīmbz ī xp̄o obedie oīmbz
 seruiē cūctosqz p̄ dei grām
 dilige: qz p̄hibē me p̄ ut de
 nūa ei⁹ nō q̄fida. **V**is utiqz
 pat̄ cū tale r̄fū ab homīe ruf-
 ticano accepisset: gauisqz gau-
 dio magno valde: et ait. **V**e
 b̄s es fili t̄mne. q̄a cad̄ ⁊ sāguis
 nō reuelauit tibi sapiam h̄c:
 sed p̄ celestis ip̄e te docuit:
 ip̄e posuit aīam tuā ad uitā:
 rectissimōqz tramite p̄dixit ad
 p̄riam. **N**ā ergo secur⁹ īgrede:
 quā iā patestrā est tibi ianua
 uite. **D**efūcto itaqz fr̄e ⁊ creq̄is
 celebratis uenēabil̄ p̄. de con-
 uisacōne et q̄sumacōne ei⁹ simo-
 nē ī caplo luculentū sua illa

.rñ.

deuotione et **f**acienda peccant:
 omnesq; illis exemplo ad amorem
 obit mirabiliter accendit. **V**ehe-
 menter namq; affertur fuerit in
 responsione illis: et magis.
 congratulabat ei sup obit iustit
 et sup ipius ai puitate: qua
 si vidisset eu signis et pdignis
 chousstante. **D**e **co**iso p q cuius
 morte dñs glosa reuelat
 demonstrat dignat e qrite
 pfectiois i iuta sua fuit et
 quata bntudine i morte qse

T sup dno cenobio ait quida **cu**
 conis) extitit vir religiosus **fit 6**
 ac magne mansuetudis: **xx**

qui p magisteriu dñe gre didi-
 cerat ee mitis et huilis corde.
 huic ceti frs testimoni phibe-
 bant qd nuqua visq fuisse irasci:
 nuqua quibuslibet iuris p-
 uocatis ad ipacientia irrupe.

Hic inspirante deo statueat finit
 i mo suo ut a quibuslibz fribus
 iuste ul iuste pclamaret: to-
 nens p illo careat: et p singi-
 lis p n ad minus vna vice
 dicit. **C**uius etia exemplo ife-
 mati multi clauallentiu frim:
 eandem consuetudine usq; hodie
 quasi p lege custodiunt. **V**erup-
 tunc si accepta deo et grata
 honibus eat deuoto et huilitas

huius bti vi. videat qd qd res-
 ponsuri sit deo i die tñedi ex-
 atnis eius q ecclia nitur: qui
 si forte ab aliquo pclamati fuerit:
 exspant: et ad ipacite uba pro-
 rumpit: rancore quoq; que adusa
 pclamantes se corripuit dissimul-
 lae nequit: seu etia oportunitate
 captat quo no ruitatis s rancoris
 spu impuls. eos q se pclamauerunt:
 cu quata pnt exaggeratione culpe
 reclamet. **P**dicty itaq; vir dei
 quada vice p negotijs ecclie sue
 i via directy: nate habuit p fan-
 tes cuqda nemois soly tñsire.
Contigit aut eu ibide i manu
 iude latronu: q etia despolian-
 tes eu. iuuentuq; quo vehibat
 cu sartuicul rapuerunt: nil ei
 penitus pt sola ruitate relique-
 tes. **I**lla uo qui no eat incaute
 foci i cysterna relictu: sed fir-
 missime patie nodis ut i timo
 cordis asfeta: sicarioy violencia
 tñe no potuit. **P**alua igit rai-
 tate: nichil dei suus amitte po-
 terat: quia p nichilo ei erat qnt
 illa remanete pdebat. **R**ecedentibus
 ud latromibz cu ia paulu-
 lu pressissent: ipse ad oronem
 pstermit: obsecras dnm ut hac

eis inquietate remittet. **Q**uidam
 aut ex ipis intuitu dei reuisa et
 frēm alonge subsecutus: curiosiq;
 obseruabat: uolens scire qd ageret.
Et uidens eorū diuicijs insistentē:
 relecti cursu reuertit ad sonos:
 percipiens pectus suū et dices. **V**e
 nobis miseris et dāpnatis. **E**nī
 moriemur oīnes quia hūc tū scī
 hōmīe et tū scī monasterij frēm
 malo nro ^{tam} male tractauimus: si
 quidē ipō reuelante agnouerāt
 qd de claualle eēt. **H**ic enī tāt
 ex quo recessit a nobis nō cessat
 orae nī gemitu et lacrimis: nec
 dubiū ē quā ipē dñm roget
 etiā p suis inimicis. **P**ost audientes
 lacrimuli illi cōpūcti sūt aīo. **V**e
 locutq; redeūtes: inuenērūt illū
 adhuc ī orōne flexis genib; in
 tentū. **C**ui mox uniuersa q̄ uolēt
 ei abstulerant restituerūt: et uenia
 supplicat̄ postulata ī pace dimittūt.
Quo uiso: fr̄ ille saluatori xpō
 immensas grās referens, gauisq;
 ē gaudio magno valde de com
 pūctioe p̄dōmū magis q̄ de re
 ceptioe spoliōr. **I**ste gō uir bonq;
 cū rapōto s̄tō laudabilē usq; ad
 finē uite sue p̄seuerasset: tandē
 uocante se dño collectq; ē ad p̄sēs
 suos: uisurq; bona dñi ī fra uiuē
 tū: aīmodo et usq; ī sempiternū.
De cuius glōsificōne: uisio t̄lis

apparuit eadē qua defūctus est
 die. **E**rat ī quodā monastio lō
 gius a claualle remoto mōch;
 quidā religiosus et magne opio
 nis uir: quē p sua s̄tate oīnes
 eiusdē monasterij frēs s̄mē dū
 gebāt. **H**ic igit̄ eadē die qua
 p̄dictus fr̄ ī claualle defūctus
 ē: et ipē moriens ad ext̄ma
 deuenit. **C**ūq; iā moeti p̄rimq;
 uidēt̄: raptus est ab hūanis: ita
 ut oīnū mēbrōr officio defitu
 tus a mane usq; ad horā nonā
 iacēt īnobil. **T**antūmodo ī
 pectore modicū s̄p̄ramenti
 superat: qd enī a moctuo se
 cernebat. **I**ta ergo de mane si
 cut iā dixitq; usq; ad horā no
 nā ī extasi positus: tandē ad
 seipm̄ reuertit̄: uicutesq; recepta
 lingua iterū ī uerba laxat.
Stupentes uō q̄ aderant: cau
 sam ab eo repentine discessio
 nis ac reuisionis flagitāt: q̄ba
 ipē r̄ndit. **H**odie nī a sensib;
 carnis ī spū subleuatus aff̄heret:
 inueni me subito ītroductū
 uelut ī paradysū uoluptatis:
 ī locū glōsū atq; p̄clarū r̄mīs:
 cuius aptitudine pulchritudine
 atq; amenitate hūam̄ sens;
 angustia estimae nō sufficit.
Videbat̄ illic p̄ciosiorē uasē

.m.

aliozq; ornamentoz gl'a mag^{is}
 ⁊ diu'sitas multa: i' finita quoz
 deliciaz pparato: quō s'j solet
 i' aduentu cuiuspiā potentissi
 regis aut t'patois. Erant etiā
 illi s'ci mirabiles: i' mensa
 clauitate chorustantes: quoz
 alij iā aduenerat: alij adhuc
 de ciuitis ptibz riuūdi uenie
 bant q'i ad grande spectacula
 citatim pperantes: et uelut
 ad die sollempne vndiq; con
 fluentes. Audiebat p'tea ibi
 dem suauitas armonie celestis:
 ⁊ resonabat vndiq; gratia
 actio ⁊ vox laudis. Ego nū
 hys q; videbā ⁊ audiebā nimis
 obstupuisse: sciscitatus sū ab
 angelo ductore meo: quena
 eet tante sollempnitatis ⁊ le
 ticie occasio. **Hic** uō r'ndit:
Hic ē celebritas noua noui
 cuiusdā s'ci hodie de domo n
 clauall' assūpti. ⁊ i' gaudia
 ista modo sollempnit' introdu
 cendi. **Hoc** itaq; dicit: iussit
 me citiq; egredi: atq; ad hūa
 na redit. **Ad** cū ego minū
 detestaret: obsecrabā me
 dullus: ut ab illa felicitate
 ad miseras corpis ampliq; nō
 renitterer. **Ille** uō respōdit:
 modis omibz optet te ad

frēs tuos regredi: donec annūcies
 que uidisti. **Quo** facto ptius reu
 teris: et etie istius leticie p'tici
 piū obtinebis. **Huius** rei grā
 missa sū ad vos iudicāe uobis
 ista q; uidi: ut et ipi benefacē
 tes p'ficiatis ⁊ p'seueretis i' bono:
 stientes utiq; q; nō deerit mīres
 o'p'i uō. **Et** cū ista dixisset: illo
 ualedicens eis obdormiuit i' **domo**
dño. **Plauit** aut eū oīs cōgre
 gatō monastij plautu magno.
 utpote scīssimū ⁊ magne utili
 tatis uirū: de cuius exemplo oēs
 erant i'formati: et de cuius cōsilio
 pendebat uniu'si. **Ille** ergo solli
 citi tempz horamq; notantes:
 cū requisisset i' claruualle cōg
 nouerūt frēm sup'dictū eādē
 die qua uisio demonstrata ē.
 fuisse defūctū. **Cuius** mirū
 tanta ac talis i'uenta ē cōi'sacō:
 ut fidē facile faceret tanto ac
 tū miraculo. **B'tus** uō b'nardq;
 cū quidā de frībq; hār uisionē
 coram eo cū grandi ānnacōne
 referet: ita r'ndit. **Et** vos frēs
 ita miramī: **Ego** uō magis
 annūcie incredulitate ⁊ duricia
 cordis u'si: qui adhuc minime
 cōditis aut miniq; forte adūctis
 uocē illa ueridicam: q; de celo

clamat: **B**ñ mortui: qui tñs mo-
runt. **A**mmodo enim id dicit sp̄s: ut
requestant a laborib9 suis. nichil
siquidē luce clarius et iuta qua
vivo certis q̄stat: omnes q̄ t̄ ordib9
hu9 p̄uitate obedientes et huiles
p̄seuerauerit: mox ut carne ex-
uerint ab oī miseria p̄tina exue-
dos: et immortalitatis glā vesti-
endos. **A**udientes uō fr̄es ab
ore tanti p̄ris testimoniū h̄c de
p̄uitate ordib9 uehement̄ q̄sorta-
ti sūt: et de glōsificatiōe fr̄is q̄
p̄uitate ordib9 totis vib9 sectat9
fueat dñi clemenciā collaudan-
tes: studebat et ip̄i distictiois
~~u~~ uite vias neq̄q̄ abhorrere:
ut et glōsificatiōis q̄ artū et agus-
tū viā p̄t̄ xp̄m i credentib9 re-
p̄mittit̄ p̄ticipes effici mererēt.
Utinā et nos q̄ t̄pib9 istis no-
uissis q̄b9 refrigerante iā caritate
tepiditas et negligēcia usq̄quaq̄
subtraē cepit: hec auditiūq̄
legim9: recalescimus ad imitan-
dū vigore feruoris et deuotiōis
stōe xp̄m: ne forte q̄ filia ip̄ius
cōsiliōis t̄cia habem9. cōsiliōe
~~q̄~~ reprobā degēns effert̄.
sicut p̄uitate ordib9 sacri negli-
gim9: stā p̄uitate illiq̄ sūme
b̄fitudis alienati. illuc depute-
mūt: ubi nulla ordo. sed ..

sempiternus horrore i hitat. **De**
fr̄e quē b̄tus b̄nardi9 amon-
uit ne tēptatiōm cedēt. xxi.

Post t̄sitiū reuentissī
p̄ris b̄nardi fuit i clāe
ualle fr̄ q̄dā q̄ i p̄mordio con-
uisiōis sue tūq̄ nou9 miles
crebros hostiū assult9 tolerabat:
c̄bra temptatiōm iacula scuto
pacie vilit̄ excipiebat: sup̄
oīa em̄ sp̄m formicatiōis adeo
ifestū sentiebat: ut fantasias
misere carnis q̄s maligna ille
credi ei9 i gere continue nite-
bat̄ manu sac̄ ap̄ūctiōis et
orōnis vix abige valēt: et in
hoc fr̄uōis q̄stus tota die cō-
tristat9 t̄cedet. **A**ugebat̄ dies
molestissimū h9 q̄stus mole-
tia: nec eāt rudi tyrūculo
tanta pacia: ut violētiā pas-
siōis dure se vltis ferre posse
confidēt. **U**nde etiā delibera-
uit aīo cedē temptatiōi: et pro-
terto religiois hitu ad sitin
reuit. **C**ūq̄ iā sollicitate recede-
di oportuitate obsuaret: asti-
astitit ei p̄ visū b̄s b̄nardi9
paulo aī defūct9. i xp̄ans ip̄i9
scediā: et arguens sup̄ i qui-
tate quā mente orepat: et actu
p̄fice satagebat. **C**ū **C**ui tū
ille r̄idisset sese diutius

reluctatū fuisse: et iā tēptatōis
 violentiā ferre nō posse: aut
 stū ad illū. **B**eruo p̄nosces:
 qm̄ multa ē adhuc cōtinūa
 manent. **H**ed age vilit̄ noli
 deficē: qā dñs aderit tibi tāq̄
 adiutor ī oportunitatibz ut eruat
 te. **U**nde tibi pollicet̄ q̄ si ī
 ordine usq̄ ī finē p̄seuerāuis:
 saluus eris. **N**ō si aliq̄s te nocē
 temptauerit: ī die nouissimo ^{for. sicut}
 ego p̄ te r̄debo: et aīam meā
 ponā p̄ aīa tua. **Q**uē amicu
 fidelē p̄m̄ p̄em̄ auxiliāū for
 tem: quī moxē carnis ī uita
 b̄ta manēs. se fidelē p̄bans.
 ouicula tritante iā iāq̄ ī ba
 rātrū apostasie r̄uente carni
 dignant̄ uisitauit: blandis
 q̄solatōibz foruit exhortatōi
 bus roborauit: et p̄ dei mise
 ricordiā de p̄p̄o p̄cipicio
 mox̄is ad uias uite reduxit.
Tali nāq̄ pollicitatōne tanti
 p̄is. p̄dicty fr̄ aīat̄: sp̄m̄
 pusillanimitatis et diffidentie
 penit̄ a corde suo. elimināuit:
 et ad agone certitūis īredi
 bilē roborat̄. dem̄ceps a sta
 bilitate sua nullis maligni sp̄
 machinatōis seu tēptatōnū
 uolentijs. moueri potuit: sed

sicut ei p̄dictū fuerat multoz cō
 tinū. agones desudās: de cūctis
 p̄ dei grām uictorie fr̄phū re
 portatē meruit: atq̄ ī ordine s̄o
 usq̄ ad finē uite sue ī optima
 cōsistatōne p̄seuerans: salute
 etnā s̄dm̄ s̄ponsonē. deo dilecti
 p̄is sui. felicē q̄secutus ē. **De**
fr̄e tui st̄is malachias et st̄is
bnardū apparuerit et p̄ culpa

Huius quidā de ^{sua castiga}
 fr̄ibz eiusdē cenobii cū ^{uerit ca.}
 īstructo dyabolico ita mēte cor
 rupty eēt. ut iā apostatūe a deo
 et pactū cū īfno facē id ē ad
 st̄m̄ rediē disponēt: uidit ī visu
 noctis b̄m̄ bnardū et st̄m̄ ma
 lachia reuēntissios ip̄ius loci
 patronos ī dormitōio de ābulan
 tes et fr̄es ī lectis suis pausantes
 singulatim uisitando b̄ndicen
 tes. **Q**ui cū ī ordine uisitatōis
 ad lectū uidentis h̄. deuenisset:
 nec tā benigne repperere. nec
 benedictione qua cet̄os firmāue
 rūt roborauere: sed magis q̄
 indignantes adūsū eū stabāt:
 sicut b̄tus malachias ad st̄m̄
 bnardū locutus ē. **H**omo iste p̄us
 et ī quieto nichil oīno boī gerēs
 aīo. nō timet īiquitatē medim̄

[Marginal notes in a smaller script, partially obscured and difficult to read.]

i cubili cordis sui: itaq̄ p̄ua vo-
 luntate dyabolice suasioni as-
 sensu dedit: ut ad vomitū se-
 culi quātinā potit reuertat. **Quo**
 audito: b̄tus b̄nardus dixit ei.
Tu de monastio meo fugē
quies: Et quo fugies miser
a facie dñi: Crede mihi: q̄a
malo tuo clia cogitasti. Scio
scio: sola veracō intellectū dabit
auditur: et qui p̄ timorē dei
te coerigē neglexisti dignis
iubeib9 castigat9. Ulteri9 fugē
nō temptabis. Et hys dictis:
cepit eū crebris ictib9 timidē
baculo quē tenebat: et ait.
Ecce stipendia q̄ mēris: sur-
ge nūc et fuge si potes. Fui-
gilans autē fr̄ ille. iuvenit se
transiōib9 illis totū quassatū
atq̄ fractū: ita ut ad firmi-
torū duct9 lecto detineret. Tre-
mens itaq̄ ac pavens fr̄es
q̄ sibi astabat rogat: ut p̄ceē
quātorū ad se faciāt veniē.
Quo accersito: cū multa con-
trōne cordis ofessa ē malicia
quā mente cōrepat. et ope
p̄ficē itendeat: et penā quā
inde ptuleat. p̄ceē uō de-
sidiā et secediā ei9 sicut

dignū eāt corripiente: et p̄
 reatu instabilitatis p̄mā i-
 uigente: isdē fr̄ p̄fete re-
 sipuit: et nō apprehendit eū
 vlt̄ desiderū fugiendi. Cū
 etiā salubrit̄ didicisset durū
 sibi fore cont̄ stimulū p̄uge-
 tis gr̄e calatrae: studuit
 decetē eidē gr̄e salutē suā
 i se misericordit̄ opanti cū
 timore ⁊ tremore cooperari.
De cōfuso q̄ stōs āgelos i abitu
suo p̄sentes vidē meruit. La.
xxm

Tfirmabat̄ aliqui cōfuso
 quidā de fr̄ib9 p̄fati mo-
 nastii homo religios9 et
 laudabil' cōfusiōis: q̄ in
 simplicitate cordis sui viā
 artā et angustā p̄ quā itur
 ad deū cōfesso pede sicut
 i morte ip̄ius patuit cōfuso.
 cucurrerat. Cū em̄ bonū
 cursū cōsumasset: et iā ad
 extēma deuenisset: ap̄tis oculis
 vidit stōs āgelos p̄ntes
 assiste lectulo suo. Quos ut
 vidit: mirū i modū exhilat9:
 quasi iā de morte t̄phaet.
 cōstantib9 fr̄ib9 ait. **Quōd**
nō aspiciatis āgelos dei:
qui modo venerūt: pulsate

Oratio

ergo quatuor tabula: qui ipi
pistolant exitu meu. *De* uba
sineat: mox piosa resoluty
i morte. felice aiām reddidit:
nec dubiu qui spūs bñ quos
puidē merueat eā suscepit:
et secū ad gaudia sempiternę
bñitudinis pduerūt. *Qualit*
comisa qd sine licētia caligas
lauit & dūto pūnto sit ca xxiii

Quonia de p̄clais moib9
religiosaq; cōsuaōne seu
enā p̄iosa moete stōr p̄m
ad edificatōne p̄ficiētiū
multa iā dixim9. libet nūc
ad cautela desidiosor negli
genciā cui9dā fr̄is et penā
quā p̄ eadē negligētia sua
diuinit9 sustinuit trāsferē:
quatm9 sicut volentes p̄ficē
ūtutū exemplis ad meliora
puocant: ita negligentes q̄p
diuine aiādūsiōis vlcione
territi. veruēciā nūcōa sac̄
ordis iustituta trāsgrēdi ve
reant. *Comisa* quidā gran
gax clacūall: caligas suas
absq; m̄gr̄i sui licētia lauaē
p̄sumpsit. *Exierat* aut̄ sol9
et stabat i ep̄idine riuu qui
p̄e grangia fluit: cepto ope
iustitens: heu miserim9 nō

osiderans. q̄ ḡuit i oculis dñi
deliquit q̄ i minimis puitate
sac̄ ordis violae p̄sumit. *Qu* ergo
ut dixim9 temeratio op̄i cui9
m̄gr̄i testem cōstātm nō hēbat
iustitē: audiuit voce clamante.
tūq; si aliq; alti loq̄ret: & di
cente. *Prote prote.* *Ret* moxa
sensit se idem cōsū9 duob9 ḡ
iustitens ictib9 ferri: vno i
capite & altero i pedib9: t̄medq;
ac pallens conuict9 i grangia
redijt: qd fecisset & qd audisset
ac qd patēt. t̄mentib9 labijs
fr̄ib9 iudicauit. *A* q̄b9 cū q̄festi
ad abbacia trāsmiss9 fuisset:
p̄m̄ suū p̄t̄ & penā p̄m̄ qua
poteat huilitate q̄fess9. *Dicebat*
aut̄ eosde ict9 quos iuisibilr
arcepat: paulatim ad itiora
sua serpe: vnu a pte capitis
& alterū a pte pedū: sc̄p̄ moīs
oib9 uite t̄minū sc̄ctiturū: dū
idem ict9 i corde ip̄ius sibi
mutuo iūgerent. *Qd* etiā
vex̄ fuisse rei exit9 p̄bauit:
dū isde fr̄ paucis iustitens
dieb9 i bona q̄fessioe vitā fi
rmit: tūto *pūnto* pūnto ut
p̄e t̄dūm9 ad deū vades q̄to
tribilioe moete p̄ culpa sua
pūnti p̄meruit. *Sed* quid

m

excessu p delibetione quide
 sed ree p contemptu mune
 cotracty: adhuc aliud quoddā
 sile huc licet nō i claraualle
 sed Talia domo cystriensis
 ordis factū. referre liber: qua
 tūq p hor pbeius etiā mū
 mox mandatorē trāgssione
 nō pui pondeis apud deū
 cē: et ut mētis mē desidia
 genūno exemplo qī manu
 quada sollicitudis ut ad cau
 tela sui euigilet exatet. **Ceno**
 buū quoddā cystriensis ordis
 vambat abbate. **Voraty** ē aut
 pater abbas: quatin9 ipō pūte
 et osiliū dante sctōm ordinis
 istituta: frēs domo ydonea
 psonā i ptem et pastore aiay
 suaz eligerent. **Sū** aut temp9
 electiois istaret et pē abbas. tū
 ex pūatis q̄ ex publicis collo
 cūtib9 singulor9 uota x uolū
 tates didicisset: congruuit
~~fontis pte~~ saniore pte vna
 nūm cōsensu eadēq̄ sūā i
 psonā quada rōuernisse: que
 tū forte aberat sed icontue
 ti pperabat eē ventūa. **Frat**
 aut psona eadē: maior celler
 arius dom9 ill9. **Nocte** uō
 diē elōnis pcedente: audiuit
 pat abbas p diuinā reuela
 tione voce dicente sibi. **Vide**
 ne monachū illū constituas

abbate: quia sine caligis iace
 p̄sūpsit. **Ad** hūc voce uenēabil
 abbas vehementer expauit: et cū
 multa animatione quidnā sibi
 dūis p hor istituae dignaēt: an
 cipiti cogitatione pensabat. **Por**
 ro psona sup̄ memorata q̄ ad
 tanti officij dignitate ydonea
 fore spabat: p̄die q̄ electio cele
 braēt sero uenēat: queq̄ etiā
 sūmo mane p̄em abbate signo
 q̄fessiois facto i caplin traxit: et
 quia quada uice dū cēt i tūmē
 mūmo estu decto decto. caligus
 exue atq̄ sine caligis doctūe p̄
 sumpisset. hūlū q̄fess9 ē. **De**
 hūc semioib9 x q̄ maturiois
 erant osili9 cū p̄e abbate con
 uenientib9 quatin9 de electioe
 tractarēt. reperūt omēs pari
 voto eadēq̄ sūā petē: que
 dīne reuelatiois archanū tali
 honōe p̄uandū ~~inducant~~ in
 ducant. **Et** p̄t abbas dīct9
 eis īmotū quid sibi diuinit9
 ipatū fuisset: et ut aliā psonā
 eligerēt osiliū dedit: dicens i
 possibile eē ut conē q̄stiam suā
 mandato dīi iobediēd existēt.

De mirabili fūore dulcis memoie
quoddā iohis p̄ois clāuall ca rry
Oportūm fore existimo
 virū v̄tutis dulcis videlz

memorie iohāne quōdā p̄ore
 clacūall. quē conditō tulit ad
 edificatōne posterorū stili officio
 reuocāre: qui de calce domū
 p̄ris rethab qd̄ nomē ascendēs
 nūptat: id est de feruore celestis
 discipline quā stūs pater
 binardū tradidit itentiuū sumēs.
 astensiones ī corde suo disposuit:
 et tanta ḡstantia indeclinabilis
 itentiois limite p̄ne traditōis
 obseruauit: ut vniū carnalis
 voluptatis seu pompe secularis
 tāq̄ virus mortiferū phœrestēs.
 sumē illud peratū nō arcescēt.
 Exigit aut̄ hoc a nob̄ nri huius
 t̄pis plane miserabil̄ rōpia: īq̄
 tepiditas et negligētia usq̄ adeo
 īualuē: ut hodie feruentissimū
 sibi quisq̄ videat: si nō vsp̄quaq̄
 tepidus et remissū iueniat. **Hic**
 itaq̄ strenuus vir p̄oratus ī clacūalle
 p̄ plures ānos fūctū officio. tanta
 alacritate sp̄is et paciā corp̄alis
 exercitij p̄te hanc sollicitudis am̄i-
 strauit: ut q̄i signaculū videt̄ po-
 suisse sup̄ cor suū s̄mā illā. quā
 b̄fius p̄ n̄ p̄posito seu
 p̄ori monastij p̄ponit dicens: q̄
 quātū pl̄ p̄latū ē cetis: tanto eū
 sollicitius oportet seruaē p̄cepta
 regule. **Erat** ergo frequēdis diu-
 nis p̄mptū et alac̄er m̄ims: nō
 noctib̄. nō dieb̄ requiescens.

Præcipue uero dulcedini psalmo-
 die q̄ ī sar̄ illo cōuentu multa
 morositate et uocis itentōne
 psoluit: tota mentis itentōne
 et sollicitudine īstrabat: ita
 ut stuporū et an̄tiacōni posset
 quidē eē oib̄: paucis ymita-
 tōm. **Dedeat** at̄ ei d̄ns ad opa
 pietatis agrū s̄atis s̄mētū
 uorē s̄ grossā et validā. quā
 enā ī seruicō largitoris felicit̄
 expendē curauit: stens m̄-
 m̄itū s̄ fluenti gr̄a p̄o
 fontis sine fraude eē restitue-
 da: ut uberius iterū flueret.
Stabat aut̄ ī medio iuuentu-
 larū tympanist̄: sicut sup̄ior
 cetis p̄ officij dignitate: sic
 etiā eminentior cūctis s̄e
 deuotōis feruore et uocis ex-
 altatōne: psallens et sātagēs
 p̄uenire p̄ncipes id est sp̄is
 angelicos cōiūctos psallenti-
 b̄ p̄atos deuotōne psallentiū
 ī aspectu diuine maiestatis
 ī odore suauissimū thyma-
 tiatis offerre. **Ret** leuē ḡstē
 iacturā reputabat: si q̄i
 rauitatis ul' alac̄ īfirmi-
 tis īcōmodo ~~inuenit~~ in-
 ueniente: sollempne psalmo-
 die s̄maximū m̄m̄q̄ alac̄ter
 psoluisse. **Ad** m̄ r̄issimē
 accidebat: quia cū cetis dōm̄

717. xv

+ benedict

.iii.

etiam a gratia sanum et competentis
 robore corpus accipat: et ad
 omne opus bonum pro regentis
 illud spiritus arbitrio paratum.
Ceterum inflexibile mentis eius
 seruitio dei vigilantiam quis
 digne amittit. quis congrue
 effati queat quod sit infra
 longissimum et cotidianum sacrum
 vigiliam spatium seipsum ad
 tolerantiam ardui illius laboris
 amabat? actidia pigritiam seu
 sompnolentiam vilitate impulsaba-
 bat. et si propter humane nature fra-
 gilitate dormitaret se vel raro
 deprehendebat. quam seueram
 uentione negligentiam suam re-
 darguebat? **U**t autem perpetua-
 tem vigiliam quasi comonito-
 rio quodam pulsata illibatam
 seruare ualeat: lignum quoddam
 in superiori parte stalli in quo stabat
 in gemosa compositio sic apta
 uerat: ut si quando pleritate vi-
 giliam preterea dormitaret cepisset:
 nutantis capitis declinatione
 malleolus se percipiens eriperet:
 et ad uigilandum repente
 lectu suo sollicitiore redderet.
Porro ad operum manuum cum forte
 alias exortupato esset frequenter
 ibat: hanc seque se et in hoc
 exercitio demonstrans: et pu-
 sillanimes non tamen uoce quam

exemplo ad tolerantiam laboris
 exhortans. **S**erupue uero seruitio
 et messiois tempore quam beatus illi clau-
 uallenses mures uelud in frivolo
 tota die frigitur adeo tenant la-
 boem instabat: ut omnes pro neglig-
 gentias aliorum tempore illi laborio-
 sis diebus cotidiano sudore se
 diluere reputaret. **U**t uero pergit
 et aduenam se esse super fratem ut habe-
 hic manente ciuitate sed futura
 inquire remiserit: et de substancia
 mundi quantum minus poterat
 accipiebat. sobrietatis et psimo-
 nie deore corpus suum castigans:
 quam uisum in carnis maceracione
 perficit. **I**n uestitu quoque eandem
 modestiam et humilitatem suabat:
 grossos uetes et cotutos panos
 semper appetens et amplectens:
 preciosos uero molles et subtiles
 quasi quamdam pestem fugiens.
Nam ut de cetis taceam ipsi
 capitale lecti sui in quo per nocturnas
 uigilias et diuinos labores ses-
 sit caput reclinat consueuerat.
 non pariebat qualescumque plu-
 mas habere: sed feno et paleis
 illud farciens. sic cubabat. hanc
 surda auditor sine. quam in uita
 legit sed a multis quasi dura
 declinat: quam abhominabilem omnes

corpalis requies. **N** bñ et potius
~~appenda~~ appetenda huius sñ vi
 vilitas et abiectio sui thūilitate
 veā quā arrogancia abbatis illius
 ipsūpcone pessima de quo rta
 relatione cognouimus. qd̄ ī p̄tib9
 sarvinie cenobiū quoddā cystri
 ensis ordīs regens p̄ānis qui
 de lana t̄re illius fiebat neq̄q̄
 vti dignabat̄. sed p̄ciosos de
 flāndria p̄ānos quib9 lenoci
 t̄is voluptatis et vanitatis
 satisfacē posset. ānuatim sibi
 cōpari faciebat. **Q**uo defūcto
 cū monachi vestimenta eis
 int̄ se p̄trent̄. p̄ce dom9
 vnā de tūctis eis sibi retinuit.
 quā etiā cū sollempni quadā
 nocte quasi p̄ reuerētia diei
 festi idueret. tāq̄ si ardentib9
 lāminis candentis eris vret̄
 tribulit̄ exclamauit. et detesta
 bile veste longius a se p̄ient.
Que pieta. velut candelas frū
 scintillas ex se emitte visa est.
Atoniti stupore miraculi. ceti
 qui de anathemate illo aliqd̄
 rapuerāt. cū om̄i velocitate
 p̄tes singulas ī uediū p̄ferūt.
 ac ī vnū locū cōponūt scintill̄
 creberrimis vndiq̄ quasi de
 thibano ardente mirantibus.

Nec cessauit exiciale pdigū.
 quousq̄ vicin̄ abbates ī testi
 moniū tam t̄nendi iudiciū de
 asciti sūt. **N**ō sic hūilis iohes
 nō sic. q̄ p̄peruī hūilitatis xp̄i
 pluris estimauit om̄ib9 pom
 pis egyptior̄. q̄ veste p̄ciosā
 nō q̄siuit sed desperit. nē tū
 de vilitate habit9 sui glām
 mūdi sitiūt. sed ad glōsū
 uotis desiderisq̄ amittū an
 gelor̄ sup̄trauit. **Q**uāta q̄st̄
 tia mentis venēabil̄ p̄ce iohes
 cūctis voluptates calcant̄. **Q**uā
Utrū th̄is et huiusmō
 d̄e religionis. p̄ncip̄ la
 boris exicis tanta t̄erat ei cō
 stancia mentis et longanimi
 tas pacie. ut s̄z ī cotidiano a
 gone desudat̄. nō facile tū
 refrigeriū qualiscūq̄ tyalis
 q̄solatiois sibi subripe patet.
 nūq̄ nisi ex̄t̄ma necessitate
 vrgente vigilas s̄m̄ desere.
 seu īfirm̄itoxiū intrāe q̄sentiet.
Accidit aut̄ quadā vice dū sa
 cris vigilis int̄esset. et corp̄a
 li molestia tact9 īfirmat̄.
 nec valet psalmodie odas
 strēm̄itate qua solebat adī
 ple. **C**ūq̄ magis ac magis
 malū int̄ se grassari et p̄ vi
 talia diffusū serpe sentiet.

lis multū a cogitacōib9 suis
 ugetur ut de choro eriet: p̄sti-
 tit tñ tristis quide et repu-
 tans ne forte eiusde īualitu-
 dnis īequalitate p̄ss9 īfimi-
 toxiū qd̄ quātū ī se fuit semp
 uitae studebat: intrae apel-
 let: **F**uitis sollempnis vigili-
 ant: locū quēdā secliozem
 adit: ibiq̄ remotis arbutis
 quāto seclius tanto securus
 talia seclū loquebat: **Q**uid
 modo miser iohes: **A**d mō
 erit: **Q**uāq̄ īfirmis: **Q**uāq̄
 īfirmoxū qd̄ solet aut sub
 flagellis dei laborantiū corpa
 misericordit̄ resouei. aut fla-
 gellat̄ se simulantiū 9 scias
 tribulit̄ dissipae. tantilla ī
 cōmoditate uict9 ītrabis:
Et quid hoc: **V**idelis ut lām
 molliōib9 cultis stratū et
 ornātū ascendas: et queq̄
 meliora sūt īrellatō. queq̄
 delicatiora īppriuariis
 p̄t̄ reuēntiā officij qd̄ īdign9
 sūgeis morture 4 pudm
 obnoxie carni accurati9 p̄a-
 rent: et sic negligētiōes q̄q̄
 fr̄m ad sectanda carnis sue
 cōmoda tuo puocent̄ creplo:
Ergōne delinosa hac īfirmate

cursum penitētie tue intrūpe de-
 bebis: **Q**uae nō potius p̄suis
 de m̄ia dei q̄ potens ē morbu
 t̄ tempore: ut et corpus excreat.
 et de labore p̄mē q̄ ē seruāiū
 b̄itudinis etne nichil minūe
 cogat: **M**utu ud dei monach9
 quidā p̄m̄9 car loco illi ī qo
 v̄m dñi talia seclū loq̄bat: qui
 pietis tñ m̄sticio ab eo diuis9
 clarus p̄h̄ n̄m̄is susurrū
 audiebat: quāq̄ mox festin9 ad
 reuēntissimū abbate gualdū
 cui9 sup̄ mencione fecim9 cred:
 quid a p̄ore audisset ītinuit.
A quo uocaty vix obediētia ro-
 gente īfirmoxū ītrae opuls9
 ē: licet hoc īualescētis egtudis
 ei9 pond9 p̄ se require videt:
Leterū quā strenue quā diste
 quā prudent̄ officij sibi cōmis-
 sū am̄strauit: q̄ benignū q̄
 piū q̄ caritatiū se fr̄ib9 suis
 exhibueit: quā rigidū q̄ ~~autō~~
 auctorabile cū forte censū ius-
 tice id deposiet se ostendit:
 nō ē m̄e p̄uitatis euolue: **I**ta
 etiā delicatis et teneis more
 gerebat: ut tñ nouas et conf-
 formā ordis vsurpatas cōsue-
 tudines carne magis q̄ sp̄m
 redolentes quas p̄ negligē-
 tias placet īsubūisionem

religionis et p̄dicōne aīar̄ facile
 pullulāe noneat: nūq̄ t̄pibz p̄ora
 ty sui claualli subripe passist.
Dicebat m̄m̄z sicut b̄ti plati
 sūt qui tradicōnes p̄m̄ p̄ vigore
 discipline illibatas custodiūt.
 sic p̄f̄o musei m̄m̄s q̄ p̄ neglī
 genciā et icuria sua. religionē
 itepese et ordmē dep̄ite p̄mittūt.
Nā semel extimata religio: nō
 sine ḡuissimo scandalo et p̄tur
 batione tā plator̄ q̄ subditoz
 reformari potit. **N**ec mō ī ma
 ioibz sed etiā ī m̄moibz occu
 sioibz sicubi forte emerisissent
 cautissime euigilabat: adeo
 ut quada vice vna de semoibz
 p̄oessz decipit et fere edentulz
 indulgentia venabil' abbatis gr̄
 aldi pane īfirmozū ī cōuentu
 fr̄m̄ manduciet: patient' fr̄e
 nō valēt. **H**ec aut' īpaciā nō de
 t tabida peste iudicē: sed feruorē
 religionis et ordinis emulacōe des
 cendebat. **D**icebat ergo. **N**ūquid
 nō senes nō debiles an̄ nos ī h̄
 domo stā fuerūt: a quibz tamē
 nūq̄ t̄le aliquid vsurpatū ē
 quale m̄r̄ a nobis p̄sūt: **N**ūquid
 nō remissiones et idulgentias
 corpales magis p̄ arbitio īpantis
 quā requisitōne p̄pe uolūtatis
 accipiebant: ita t̄m̄ ut misēdia

eis īpensa consuetudinibus
 ordīs m̄m̄e obuiaret: **S**ci
 mus uēō nō nullos eoz tāta
 altitudīe sp̄italis uite a curis
 carnis auolasse: ut etiā ī de
 c̄p̄ta etate miseros se repu
 tarent: si ī seiores alijs ī uig
 lijs ī ieiunijs iuenerent: cō
 solaciūtulas ^{quoq̄} corpales a platis
 sibi oblatas recipe nullatenz
 acquiescent. **T**uendū et ualde
 tuendū nob' ē. ne cū sancti
 antecessores nr̄i sp̄ū fortit' repe
 rint: et sp̄ū fortius cōsumāue
 rint: nos sp̄ū īcipientes carne
 qd' d̄s auitat' enervit' ḡsumē
 mur. **D**ua p̄t' si quis ē int' nos
 ementez labor' sener' q̄ fatiscē
 tibz mēbris ī acie cōueni
 stae nō possit: facius est ut
 m̄tiorē obsuanciā accipies
 n̄citate sua īfirmozū t̄si
 gat: q̄ cōuentū tenēs n̄r̄ ab
 strinentes et natiā grossioibz
 alimētis utcūq̄ sustentantes
 cōsolacōnes īfirmozū req̄rat.
Tertz sū aut' q̄ vniūsq̄ p̄p̄
 m̄cedē accipiet scdm̄ suū la
 bore: et q̄ p̄re seminat. p̄re et
 metet: q̄ iudex q̄ tribuliter
 minat' strutatū se d̄plm̄ ī
 lucris: subtilissā exanūacōe
 discinet: q̄ occasiōe qua ue
 n̄citate quis pondz diei et

.m.

estus qd̄ i vna dñi sabaoth
 poctae suscepimꝫ declinet. In
 hac igit̄ s̄t̄ feruoris emulatoe
 et religiose conuisciois. claita-
 to et gr̄e dei alit̄puz iohes.
 vita sua laudabil̄ q̄sumas?
 denariu diuini et isup men-
 sura bona et oferta et roagi-
 tatum et sup̄effluente qua s̄
 laboibꝫ multis vigilis sup̄
 modū. str̄emia quoq̄ exeu-
 tione seruicij dei conq̄sierat:
 a sumo p̄fauulias receptū.
 ifirmitate correptꝫ lecto de-
 cubuit. Ad que visitandū cū
 venēabiles vi es killꝫ danor
 quōdā archiep̄us. et alang
 ant̄isiodorensis quōdā ep̄us
 venissent: videntes hominē
 feruentissimū n̄c r̄ipa ḡuis-
 sima ifirmitate a soluo rigore
 suo it̄m̄ cedē. ut salte vesti-
 bz egtudini ⁊ debilitati sue
 cōpetentibꝫ refrigeraret?
 zelo quodā q̄passiois ducti.
 vestes aliquātulū tractabi-
 liores quas tante p̄sone et
 ifirmitati cōgruē nouerant
 iusserūt afferi: petentes ut
 causa leuantiis eis vestiri
 dignaēt. Tū uō forno adletha
 dñi. eadē vestimēta corā

se posita. seuerius it̄uenis: aut
 Ita ne beatiorē me fiet vestis
 mollis ⁊ tēnera? magis q̄ ḡssa
 ⁊ rusticana? Aut quale emoli-
 mētū erit. hūilitate quā a p̄-
 mis cōuisciois mee ams tanta
 sollicitudie suae curauit? immēte
 moctis articulo p̄de? **Credite**
 p̄uitati mee: q̄ q̄ diu sup̄ est
 sp̄us i visceibꝫ meis nō r̄cedā
 a vilitate. p̄ quā elegi abiecto
 cēt̄ domo dei mei? nec dabo
 occasione iūinis meis ofuden-
 di me cū loquat̄ eis i pocta **Aut**
 aut̄ vocante dño. moxibūdos
 hos iā iāq̄ moxientes art̄exuēo?
 quātū vultis. p̄uidū hūc am̄s
 factū t̄duite et ornate: q̄ q̄qd̄
 de massa vitali sp̄u r̄tente fiat:
 nihil mea m̄esse ofido. **Tata**
 itaq̄ fidei iūtitisq̄ ostancia mū-
 nity vir dñi iohānes? corrupti-
 bilis carnis manā exuit: ⁊ bō
 dñi i tra viuētū vidē p̄me-
 riut. Corpꝫ eiꝫ iuxta sac̄ ossa
 fr̄m̄ veteris abbane quoz pa-
 nencia et hūilitate hant
 seguit̄ imitatz fūat̄i cōdigno
 honore sepultū requiescit in
 pace. **De venēabili gherardo**
mōcho clacuall' pomodū abbate Ca-
xxviii.
Postq̄ aquila illa grandis
 magnaz alaz multaq̄

plumaz magnus videlicet pas-
 binardus. grandis meins subli-
 mis sive correptoris alius. ornato
 uarietate uirtutum. medulla redi
 id est p[ro]funde religionis qua de
 summitate libani id est de altitu-
 dine diuine gr[ati]e accipat. In sol-
 tudine uallis abstinential[is] plan-
 tauit. quatinus eade[m] uallis me-
 diante amantudine p[ro]p[ri]e uter[et]
 In claraualle. cepit iam religio-
 ip[s]a tripplantari sup[er] aquas uarias
 id est diuisas nationu[m] seruicosas
 ac ~~in~~ tumidas uoluntates.
 tanq[ua]m ceruleos undar[um] uertices.
 ad ue[re] pietatis cultu[m] inclinae.
Volens aut[em] isde[m] uenerabilis
 pat[er] in p[ro]p[ri]is aq[ua]lonau[um] p[ro]p[ri]u[m] sic
 et in gentibus cetis aliquem fructu[m]
 habere. petente religiosa feia
 regina suecie. comientu[m] suu[m]
 ad p[ar]tes illas direxit. Cum mo-
 nachu[m] et co[n]si qui ad hoc deno-
 minati fuerat. ut hominibus ru-
 dis et idonitis foema[m] religionis
 et discipline traderet. minime
 merore obstinati p[ro]p[ri]os quibus
 ualebant agerent ne tanti p[ro]p[ri]o
 p[ro]p[ri]a cauituri ad exteras et
 barbaras mittent[ur] regiones.
 sanctus abbas respondit. Quid hoc est
 dilectissimi fr[ater]es quod facitis. Ut

quid irr[ati]onabilibus fletibus
 et p[ro]p[ri]os affligitis animam meam.
Aut n[on] quid uoluntate mea et n[on]
 potius uoluntate dei cui o[mn]es
 obtemperare debemus sequor.
 In hoc negotio. Erant aut[em] coram
 eo posita uestimenta et uasa
 sacra. ceteraq[ue] utensilia ad mi-
 nisteriu[m] diuini officij p[ro]p[ri]e.
 cia. q[ui] ~~idem~~ idem fr[ater]es qui
 mittendi erant secum ferre de-
 bebant. Volens itaq[ue] certos
 eos reddere q[ui] a d[omi]no egressi
 esset. eleuauit pelu[m]
 q[ui] ad recipienda[m] aqua[m] sa-
 cerdotis manibus sudenda[m] de-
 putata erat. et digitu[m] suu[m]
 eius imp[ro]uens dixit. Ecce hoc
 uobis est signu[m]. quod sp[iritus]
 d[omi]ni misit uos. uirum in mo-
 do rigore et inflexibilitate eris.
 tenebitur digiti eius cede-
 re. uisa est. adeo ut cuius quanta-
 tis sacer articulus fuit usq[ue]
 hodie liquide ualeat dimosci.
Quatu[m] aut[em] intus cessisse. tan-
 foris equalitate excessisse uide-
 tur. In testimoni[u]m enim tanti ma-
 culi eade[m] peluis in sectario
 domus qua[m] tunc pas[ter] sanctus ex-
 dinauit summa cum reuerentia
 seruat. **P**orro p[ro]dicti fr[ater]es

videntes p̄spicua diuine gr̄e
 p̄ncipia adesse stimulos edacis
 tristitiae rep̄nentes gauisi s̄t:
 et licet remotissimos et i vl-
 timo climate aquilonaris
 brume abstrusas nationes nō
 sine quodā hoerore sp̄s adie
 possēt: tñ eandē gr̄am dei-
 meitis et p̄ribz s̄i p̄ris m̄i
 infuementibz se commutua
 pia ofidētia p̄sumebat. **Fr**
 vō m̄i ceteros adolestēs qdā
 honeste idolis. et colūbine
 simplicitatis gherardz noie:
 cūidus de p̄ncipia ḡnancie
 s̄de ciuitate traierit: q̄ ipa
 nencijs alijs dolens cū lac-
 rimis dixit ad virū dei. **Be-**
 atissime p̄r ego miserabil
 iuuentulz relicta domo
 p̄na. p̄retisp̄ om̄ibz que
 tñ i hoc s̄lo desideabilia
 & amabilia eē poterāt: re-
 ligiois amore p̄mitatē tuā
 adh: sp̄ans me tua dulcissia
 p̄ncipia debē frui: doctino
 tus et exempl̄ debē iformari:
 tus meins & p̄ribz adiuuari:
 subq̄ s̄t huius multitudinis
 vmbaculo. a turbine tēpta-
 tōm. & ab estu iuueiliū
 desidēxiū tutari: qd̄q̄ votis

100
 om̄ibz eropto m̄i s̄ar̄ coepa
 fr̄m nr̄oz i hoc ciuitateio q̄este
 cū die expectatē nouissimū.
Et ecce eicis me hodie a facie
 tua: s̄t̄q̄ collegij h̄q̄ consortiū
 p̄do: & t̄sup desiderata michi
 sepultura p̄uaboz. **Hic** p̄orsz
 h̄ic vehement̄ doleo: quia cor
 meū combatū ē i me. **Cōpassz**
 adolescenti vir b̄tus: afflictā
 merore aiam ei9 affatu blando
 multā curauit: et q̄ post aīos
 quāq̄m̄ta futua erāt sp̄u p̄phetico
 p̄uidens: ait ad eū. **Vade** fili
 k̄me quo te sp̄us s̄tus mitte
 dignat̄: et i agro d̄m̄to tamq̄
 strēm̄is opator labora: eḡtibi i
 noie d̄m̄ pollicet & securū te
 facio: q̄ sicut desideras i clāualle
 moerens: et celestis sponsi glo-
 riosū aduentū vna nobiscū
 p̄stolabeis. **Hanc** ergo tam letā
 p̄h̄ p̄ris p̄p̄nsione velut arrā
 sui desidēz fr̄ ille suscipiens
 gauis9 ē valde: sciens utiq̄
 nec falli posse nē falli velle
 hominē quē sapie et iūtatib
 sectantū eē manifesta signoz
 et p̄digioz declābant iudicia.
Fuit itaq̄ et i domo ad quā
 cū cetis fr̄ibz iūciāe mittebat:
 p̄ons et celleram̄ am̄stratōes
 strēm̄ie p̄currens: diuina

largitate gr̄e nomē p̄it̄ et offi-
 cū abbatis sortit̄ ē. Cuius dig-
 nitatis apice licet t̄uit̄ consē-
 deret̄: males̄ t̄ hūili loco saluā
 quā t̄ sublimi p̄dit̄: suscep-
 tū tamē religiosissime cōsua-
 rit̄e decorauit. Quia uō p̄p̄
 paucitate clericor̄ vir aliq̄s de
 fra illa cōitebat̄: dñs fidei
 suo de p̄tibz germanie et aglie
 litteratas et distas p̄sonas
 mittebat̄: p̄ quos disciplina
 monastice religiois t̄ regno illo
 fundata c̄tebat̄ et fructificabat̄
 cōpetent̄ t̄ p̄lis q̄ monachū
 quidē audierāt sed monachū
 antea nō uiderāt. Ip̄e etiā dñs
 abbas celleratio suo abrahā
 noie uio prudenti vniūsa do-
 minus ordinacōne t̄ temporalibz
 et certioribz negotiis cōmissis:
 totū se sp̄italibz studiis man-
 cipauit: at̄q̄ lucrandis iten-
 de t̄ sūto dei uigil et sollicit̄
 tuent̄. frequens eē t̄ labore
 dū alias vacat̄: frequēs etiā
 t̄ lectione. corpale subsidiū de
 cōi quere: et p̄ oīa forma
 pietatis et religionis fr̄ibz
 suis se studēs exhibē. Tanta
 quoq̄ mansuetudis et paciē
 gr̄a pollebat̄: ut cū quadā
 uice monacho quidā quē p̄

culpa castigarat: maligno
 sp̄u afflat̄ descendente eū
 p̄ gr̄a dormitōi pugno tū
 valide percussisset ut dolē nō
 modic̄ uctū succeder̄: tante
 p̄sinitatis hominē nō solū
 nō erēt̄ seu gr̄i culpe subic̄t̄:
 sed cōtr̄io secessit̄ eū thens
 ueniā corā ip̄o petēt̄: suppli-
 cans ut rancorē q̄ adis̄ se
 hēbat̄ p̄p̄ deū dimitter̄. Ce-
 terū quicq̄ uirtutis aliquid
 religiois tū t̄ se q̄ t̄ subditis
 deprehendebat̄: nō hoc sue
 dūstrie sed dei gr̄e. meit̄sp̄
 st̄issim̄ p̄is sui b̄nardi t̄ne-
 bat̄. It̄ uō si forte agendor̄
 causa negotior̄ c̄ta nēctas
 eū de monastio p̄ḡdi pos-
 tulasset̄: tantū se ac talē t̄
 oī disciplina et cōtinētia se-
 cularibz exhibebat̄: ut tū rex
 quā p̄ncipes fr̄e illis. sicut
 reuēciā hominē dei ipsū
 uenerarent̄ et colerēt̄: et au-
 dito eo multa facerēt et libēt̄
 eū audiebant. Dux aut̄ fr̄e
 illis uir strenuus et potens totū
 se ad reuēciā b̄i uī sub-
 mittebat̄: fastigiūq̄ p̄ncipat̄
 sui celsitudinē sc̄itatis ip̄ius
 adeo hūil̄abat̄: ut aliquoties

.iii.

familiariis suis dicit. Quacumque
 hora abbatem gherardum me vi-
 de asideo: tanto timore conuul-
 sio: ac si omnia secula et obstacula
 peccatorum mei pateant oculis eius.
 Ut autem iam senescentem et usque ad
 decrepita etate peruenisset: qua-
 dragessimam in placentia complens
 annis: variis quoque infirmitatibus
 corporis eius quatuordecim: reperit
 frater rogare quatinus sicut con-
 multo tempore cum eis vixerat ita
 etiam sepulture locum apud ipsos
 sociari dignaretur. Quibus vir
 dominum respondit. Ne queso loqua-
 mini ita filii mei. Oportet
 modis omnibus ut in claualle
 moriar: et secundum sponsionem
 deo dilecti patris mei. cum sanctis
 que ibi pausant. in pace in idipsum
 dormiam et requiescam. Causan-
 tibus illi et dicentibus. quomodo te
 pro illis reducere poterimus: cum
 pro veterana senectutis incom-
 moda tot et tantis infirmitati-
 bus quassatus et debilitatus sis
 ut vir ad primos timidos
 danorum spirantem te peruenire non
 posse putemus: cum multa fidu-
 cia respondit. Verbum dei validum
 et forte. viuunt et efficiunt. quod
 per os reuerentissimi viri auibus

meis infusum penetrantibus cordis
 mei aram bone spei huius qua
 ferax ididit: propositum hoc itine
 successum prestabit: vos tamen quod
 precipio ample curate. Itaque gestio
 inter duos equos composito teo
 collocat: et non sine grandi mira-
 culo a similibus orbis per tanta terra
 spacia. per tot montes et flumina
 pericula claravalle peruenit: ibique
 in infirmitate aliquandiu retri-
 buans in bona professione spiritum ex-
 alauit. Accepit vero desiderate
 sepulture locum iuxta beate memorie
 domini huberti rubeam: que eum fami-
 liariter in vita sua dilexerat. Cuius
 decessu cum rex suecie comperisset:
 cum genuitum prestatum esse regnum
 et fratrem suum dignam non fuisse ut in
 ea tanti viri sancta ossa requiescere
 debuisset. *De visione per quam a
 temptatione sua quodam nouitius
 clauallis liberatus est. Capitulum*
Quercus quidam rex
 de ordine canonicorum
 regulam arcioris et sacrioris
 vite desiderio claravalle veniens.
 deuote susceptus: sed et ipse per
 motum tirocinii sui floribus sua-
 ue olentis consuetudinis ornate solli-
 cito fuit. Cuius prois vite suau-
 tate nimis egre dedisset: et

noue quā assūpseāt hūanitatē
 affitas palato cordis nūq̄ saper:
 reperūt de interiorib⁹ ei⁹ uariā
 temptatōnū ebullie tempestates:
 sicut necesse ē hominē altius
 ordinis ad ordinē cōstāntem
 uenientes pl⁹ multo quā stāres
 de seculo uenientes expiri. **Ver-**
 sabant̄ aut̄ oculos cordis ymaginē
 consuetudinū quas antea diu
 ī usu habueāt: et eas ratiōna-
 biles et honestas fuisse collid⁹
 hostis suadebat: cōstāntes uō
~~obseruatiōes~~ obseruācias quas
 distē cogebat: uelud rusticas
 ⁊ tūm suaves rudi adhuc
 inens fugiebat ⁊ abhōerebat.
Verū mutante et fluctuante
 ouicula iā iamq̄ ad apostasie
 retrgradā turpitudinē respiciē-
 tem: diuina misericōtia modo
 ab errore reuēte ⁊ ī bono pposito
 cōfirmatōe dignata ē. **Aspiciebat**
 ī visu noctis. ⁊ ecce ī nubib⁹ celi
 dñs maiestatis rex regū ⁊ dñs
 diuāciū ih̄sus xp̄us fili⁹ uerēbat:
 tāquā iudicanti⁹ orbe t̄re requi-
 tate ⁊ redditū uincūq̄ scdm
 opa sua. **Tū** uēō uniuerso gñe
 hominū cū timore et tremore nillo
 ad hanc exāminatōne suspens⁹:
 singuli quiq̄ ordines q̄ s̄t̄ etiā

dei. seorsū et seorsū coaduna-
 bant̄: solliciti ualde de obs-
 uantijs et certitudinis regule
 ⁊ ordinis sui: ne forte pperam
 quid ab eis gestū seuerissim⁹
 iudex suo illo subtilissim⁹ stru-
 timo deprehendet. **Ut** nā atten-
 derent hoc illi q̄ regulā beati
 augustini p̄fiterent̄: et singulas
 ei⁹ s̄n̄as cotidie r̄apulis suis
 legūt: et tū seculari uie et
 stāres diu et esse nō uereat:
 uerū etiā gl̄ant̄: ul' etiā illi
 qui cū regulā b̄ti benedicti
 habitu et specie religiois p̄fi-
 teant̄: om̄moda seculari cōsua-
 tōne sua suantes seculo fide:
 menti deo p̄ tonsurā nostrūt.
Uidebat iterea p̄fatus noui-
 cius p̄clarū quēdā ordinē ⁊
 magne multitudinis sepatim ab
 alijs cōsistē: ī cui⁹ medio sple-
 didissim⁹ quidā iuuenis ce-
 lesti gl̄a adornat⁹ stabat: et
 quasi dux et patron⁹ diuini
 illi⁹ exercit⁹ eē uidebat. **Cū** p̄-
 sacer ille cōuent⁹ de statōne
 sua se mouēt: ut coram dño
 apparēt: p̄fatus iuuenis cū
 multa alacritate p̄debat:
 uniuerso retui subsequenti se:
 nō mediocrem fiduciam cō-
 sequende misericōdie p̄bens.

.iii.

p̄oro ceti ordines cū sūma
 reuētia uementib⁹ cedentes:
 et p̄ se trīseculib⁹ t̄ctiuautes:
 p̄rogatiue felicitatis eorū con-
 gratulāi quodamō uidebāt:
 ip̄e etiā splendor pat̄ne glorie
 dñs ih̄us q̄ cū sit finend⁹ ineffa-
 bil' maiestatis oīpotencia: cū
 quasi tenerrim⁹ ligni v̄nicula
 pietatis ⁊ misericōis dulcedine.
 susceptū i osculo iuuenē: dīne
 claritatis sue gl̄a ip̄m cū oīm
 collegio illustriuit. Nouicius at̄
 cū h̄c uidebat cepit cū i genti
 am̄atione querē: quēnā esset
 illa iustorū ḡgūto: q̄ tā spe-
 ciali p̄rogatiua p̄ cetis ordib⁹
 a dño meruit honorari. Dicitū
 p̄ e' quia ip̄e eēt ordo cyst̄-
 nens: iuuenis uō ille splendida
 s̄ssim⁹ b̄nardo p̄m⁹ clacūall'
 abbas. Hec ubi her audiuit:
 quasi de extasi q̄dā t̄ se r̄ūsus:
 dicebat m̄ se. **P**ūquid nō ego
 sui nouici⁹ i ordine cyst̄nensi:
 i magna illa domo clacūallis:
Ut quid ergo miser otio torpeo
 et nō festino me cōiūgē huic
 p̄clatissimo ceti: quatin⁹ cū
 eis et̄ne b̄ritudis p̄ticeps fia:
Et her dicens: totis uib⁹ cele-
 rib⁹ q̄ ḡssib⁹ ad hoc moliri

cepit: sed obstaculo quodā ip̄e-
 dit⁹ p̄ficē nō ualuit. **N**ā ueluti
 ram⁹ quidā arboris tortuos⁹
 atq̄ nodos⁹ p̄lexis r̄cūitatib⁹
 pedes ⁊ tybias ei⁹ uudiq̄ sic arta-
 bat: ut h̄c sūmope i pedimētū
 hoc abrupte m̄tēt: i casū tā
 laboraēt. **U**nde sibi metip̄m uebe-
 ment' idignat⁹. q̄ tam fr̄uola
 occasione tanto bono p̄uaret:
 dūq̄ tot⁹ ad expediendū se
 mouēt euigilat: et uisionem
 suā prudent' aditens. idigna-
 cōne quā dormiens ~~conter-~~
 t̄repat: uigilās et sobrius in
 laqueos t̄ptatōis qua n̄retit⁹
 fueāt uilit' int̄orsit. **L**anta nāq̄
 seueritate pristinae suae q̄suetu-
 dinū ymagines quas an̄ dele-
 tabilit' t̄tempē et cū eis fornicari
 solebat: a corde suo eliminauit:
 ut eas sibi dñai uleis nō p̄-
 mittēt. **H**ystriensū uēo iustitū
 sar̄ q̄ h̄c s̄nt speculū iusticie:
 factioē t̄i malignorū sp̄itū i
 estimatōe ei⁹ uiluerat: toto
 mentis desiderio q̄plere ē. et i
 eis p̄ ardua ⁊ āgustā uia nō
 quasi i uertū c̄rens. coronā
 b̄ritudis consecutus ē. **Qualit'**
demonēs tuā dā cōiūso nocē
uoluerūt n̄c ualuerūt. Ca. xxx.

nō

Quoniam quidam unus ex opilio-
 mbus clauallibus cum esset vir
 bonus et religiosus: officium sibi com-
 missum cum otiositate et in-
 suetudine timoris dei exercebat.
 Unum uero bonorum firmiter deuotio
 et simplicitate consuetudinis eius
 in unum exacerbat: aliquid ne-
 quitiae suae contra eum moliri
 conatus est: sed deo auxiliante
 fraudis eius conatus in se collisa
 ad nichilum redacta sunt. Cum enim
 esset aliquando ipse frater ad caulas
 vigilans et custodians vigilias
 noctis super gregem suum: ecce subi-
 to facta est in aere commotio magna
 turbamur. et comminatum intra
 se tempestas valida uentorum.
 Tonitrua quoque crebra et terri-
 bilis undique crepantia mugiebant:
 sed et fulgura fulgura terri-
 ma celsa stupentia timore et
 horrore maximam mentibus hominum
 ituriebant. **S**ed itaque fratres
 surditer: et signo crucis fre-
 quenter se mutuo nomine domini
 trepidus et anxius inuocabat:
 stans suffragia suppliciter implora-
 bat. Cum ergo sic staret ad orationem:
 cepit audire strepitum et uociferationem
 quasi exercitus ignis ad
 partes illas cursu rapido uenientes:
 et quanto amplius propinquabant:

tanto clamores clangores ue-
 turbarum audiebant: sed insuper
 diuisi graues ferarum monstrorum
 rugitus et uoces terribiles esse
 deprehendebant. Cum ergo usque
 ad caulas omnium cum ingenti
 strepitu peruenisset: tunc ipsas
 oues usque ad ossa lamiatum
 et uocatum: frater attentius oratione
 diuina uirtute repulsi sunt. et
 intrae minime potuerunt: sed
 diuisis agrumibus hinc inde
 celesit transientes: nichil eis
 perire nocuerunt. **U**erumptamen
 duo ex eis statura enormes et
 fuligine nigricantes: ad fratrem
 orantem diuiterunt. Cum paulu-
 lum coram eo substitisset: unus
 ex eis locutus est ad alterum dicens.
Hec dyaboli nos ducit: et ipse
 nos huc uenire fecit. An non satis
 dixerat uobis: quia non licet nos
 transire per bonum. **H**is itaque dominus
 quasi peringero lapsu peruenit
 abierunt: et cum paululum per-
 traxissent: omnes tenebrarum tunc
 una cum eis euanuerunt. **H**anc
 autem uisionem frater ipse qui uidit et
 audiuit: sub testificatione uerita-
 tis innotuit nobis. **C**uius mira-
 culis causa consuetudo: ut fide dominus
 eius non adhibere nefas esse pu-
 taremus. **C**onstat ergo quia

.m.

p bona iustorū contrariē po-
testates trāsire vetant: nisi
forte exigente aliqua causa
diuinitū prmittant. **De frē
au dñs ihus cū gloriosa mīre
sua apparuit. Caplin xxxi.**

In domo fontis martināthi
romisā quidā degebat rōie
robertū: q̄ illuc a claraualle
trās trāsmissū: religiōis disci-
plīne quā ī claualle didicēat
neq̄q̄ īmemor eāt: sed uirtutis
et deuotiōis exēmpla frībꝯ
eiusdē loci ī oī cōmūsiōne
sua dabat. **Intēa** In ceterā
uō pietatis studia q̄ dño se-
dulo offerebat. hoc p̄cipuū
habebat: q̄ b̄tissimē dei ge-
mitis et uigilis maie seruicō
deuotū īstebat: p̄p̄ialis q̄
pat̄ri sui b̄nardi memoriā
frequenti et dulci meditatiōe
ruminabat. **Cursu** deniq̄
p̄ntis uite pacto saluatiōis
sue cōtitudinē. diē quoq̄ mortis
sue tali p̄nostica uisione p̄-
uide meruit. **Ad** quātū diē
dormitiōis sue uidit ī uisione
dñm ihm ep̄m et b̄tissimā
dei genitricē cū s̄cō b̄nardo
abbate stantes ī quodā ceto
delicaz: cuiꝯ amem̄tatis

et gl̄e tanta eāt īmensitas:
ut huāna locutiōne explicari nō
ualeat. **Ip̄e** uō fr̄ q̄ her̄ uidebat:
stabat seorsū: ac respectū dñe
~~manifesto~~ misericordiis supplicat
flagitabat. **Tūc** p̄missima mīr
aut ad filiū suū. **Dñe** fili: q̄d
factū es de isto paupe tuo:
Et dñs ad eā. **Quid** q̄d tibi
placuit mīr uenenāda. **Rēdit**
illa paup̄m suscepte: et hūilū
consolati. **Uolo** igit̄: ut eū ī
requiē tuā assumas. **Dixit** dñs
ad eā fac sicut uis. **Rēdit** ei
b̄tissima uirgo. **Et** q̄n̄ fiet istud:
Aut dñs ad illā. **Quāta** die ueriat:
et saluet̄. **Transacta** itaq̄ uisioe:
fr̄ ille q̄d uideat et audiat retis
indicauit: et om̄es attōntos et
ad p̄dictū diē suspēnsos reddi-
dit. **Et** aut cōtitudō reuelatiōis
p̄bare: **q̄m** ī grauescente e-
gritudine qua p̄mebat: quāta
die iuxta simonē ~~de~~ dñm miḡuit
a corpe: et ī requiē et pacē q̄
exsuperat om̄ē sensū assumpt̄e:
qua ei b̄tissima uirgo dei genitricē
suis p̄missimis p̄tibꝯ obtinē
dignata ē. **B̄tī** igit̄ om̄es qui
q̄fidūt ī ip̄a: eiusq̄ s̄uicō uir-
gilanti deuotiōne īstūt: q̄m
īmensū bonā et cōfertam

et roagitata et superfluentem
largissima remuneratione remunera-
tione reddet in simi ege. **Heterum**
fratres eiusdem cenobii. de tam felici
assumptione hominis dei multum edifi-
cati: clareuallens quoque discipli-
ne quam in eo viderat emulatores
effecti: venerandum sancti theotoron
domine nostre tanto alacrius itende-
bant: quanto sibi perire non posse
sciebant: quicquid eius famulatum
pendere potuisset. **De monacho cui**
dictum est dimissa sunt et peccata

Pater athletas christi **tua illa. xxxii**
qui spirituali palestra in stadio clare-
uallis exercebant: erat strenuus
quidam agonizeta enarrando non
nobilis quondam in seculo miles:
quam relicta mundiali pompa.
vanam militiam fructuosa militia
commutauit. Militibus namque templi
sociatus: et apud ipsos fideliter iuuenis:
militum templi magister effectus est. In
quo officio industria animi vires
que corporis quas a domino accepit: non
in ciues sed in hostes uibrare didicit:
et de strenuitate sua non plausum
sibi sed premium celi sperare cautus
fuit. Quia uero eadem militia
maie oculum nesciens. tota erat
in laboriosis negotiis marthe

que sine puluere delictorum uix aut
multum pagis poterat: ut in sacris
adhuc militie sacramenta intraret:
clareualli se contulit: ubi sicut
antea potest militiam seculam nobili-
tatur: sic nunc seculam seculam supra-
uit. **Leuit** namque robur corporis non
exere. sed frangere ieiuniis uigi-
liis et laboribus multis: propeque
uoluntatis mortificationem itende:
uoluntatem paupertatis quam sola christi-
ane religionis uera mi-
litia est: amatores se probant.
Bedula orabat in apertione pro
peccatis erratibus suis: christi domini
misericordiam cotidiana lamentis
enunciis implorans. **Cum** quippe illa di-
cuis actitaret: factus secundum propheta-
tam uir uidentis paupertatem in
uigila indignationis domini: uoles ipsum
pius dominus lactucis agrestibus
id est amaritudinem penitentiae eius.
azunos panes id est gratiam con-
solationis adiungere. sine quibus
~~agnus~~ agnus etne mandandi non
potest: tunc modo indulgentie largi-
tatem merenti ac affligenti
se progere dignatus est. **Cum** enim
esset aliqui positus in oratione penitentis
funerem domini in confessione et obseruatione
per peccata suis: raptus est subito
excessit mentis: uiditque dominum

.m.

ihū ep̄m. mansuetissima voce
dicente sibi. Dimissa sūt t̄ p̄m̄
tua. **H**orq̄ ab extasi dimissus
ē: et t̄se reusq̄ consolatus ē vehe-
menter: et gr̄as agens deo. didi-
cit de re sed seruire deo ī timore
et erulmē ei cū timore: sicq̄ ī
optima cōsuetudine cōseruētes:
plenaq̄ d̄ic̄ appositus ē ad p̄res
suos: labois sui p̄m̄ iustā
etia a d̄no p̄ceptis. **H**ic at̄ v̄r̄
venēabil' memorabile miraculū
qd̄ n̄p̄ accidēt retulit nob̄:
qd̄ a quibusdā honestissimis
fr̄ibz et cōsultoribz suis audi-
erat: qd̄ ip̄s p̄ntibz et rem-
terius explorantibz accidēt

Frat̄ t̄ p̄tibz germanie
miles quidā strenuus et gr̄ie
nobil': q̄ t̄pe uite p̄ntis expli-
cito sp̄m̄ emisit. **C**ūq̄ diu mor-
tuus iacisset: et iā t̄p̄t̄ huma-
nōis t̄stret: aīa redante. repen-
te homo rediuius apparuit:
et velamine reuoluto aperuit
oclos: atq̄ ī stratu funereo
resedit. **S**tupentibz cūctis q̄
aderant planctus et lamenta
merentū ilico sopuit: et a
mortuo suscitato. causa tante
nouitatis exquiri. **U**lle uō
p̄ntē vxore atq̄ ḡmano qui

ei succedē hēbat ī p̄m̄oio: ita
exorsus ē fari ad illos. **C**ū ī morte
īquit oclos claudere: ductus sū
p̄tinus ad t̄bunal iudicis exami-
anda. **I**biq̄ appensus ī lancea eq̄-
tatis: et iuentus sū m̄m̄q̄ habēs:
q̄ oporteat ad salute. **C**ūq̄ iā
dāpnatōis s̄m̄a merito fuisset p̄-
ferenda: m̄tredentibz q̄ ibidē
āderant st̄is. p̄missus sū redire ad
vos: et ex duobz qui m̄ p̄ncipa-
lit̄ obsūt remediū v̄r̄ pietatis
expetē: videlicet obligatōe maxi-
ma debitor: et illegitimo fedē
m̄p̄ciat. **T**ūc cōmissus ad mulierē:
nostri aut̄ mei dilecta cōiū. qd̄
affinitatis linea iūcti illicito
matrimonio cōiūcti sumus. **H**inc
est qd̄ etiā mortis etne rei ambo
tenem. **U**nū t̄m̄modo sup̄ esse
remediū: agnosce. **S**i relucta
seculi pompa. xp̄i cōm̄bio mo-
nasticā p̄fessione te cōiūctis:
michi venia et tibi gl̄am̄ t̄p̄et̄bis.
Nō illa ḡtant̄ accipiens: sese ī
continenti factua esse firmavit.
Demde cōuocatis sigulis debitoribz
suis ḡmano suo p̄cepit: ut ad
ea q̄ iuste expostularent: singulis
satisfacēt. **I**nt̄ ceteros uō iudeus
quidā accessit: et trecentos debiti
solidos exigens ab eo. **Q**ue seueo

vultu et reuerberans orlio ituens:
 cunctis qui aderam mirantibus dicit
 ad eum. Tu neque in celo neque in terra neque
 in omni creatura dei: aliquid habes iuris.
 Tamen ne videamur te ante tempus iu-
 dicium: tunc precepit ut per omnia respo-
 deret ei sicut et ceteris. **Quia ergo**
hec et filia dixisset: reclinato istum
capite: emisit spiritum. De religioso
quodam confesso clauallis nomine
laurentio Kaplin xxviii.
Quodam claraualle comitis
 quidam religiosus nomine
 laurentius: cuius etiam superius du-
 de venerabili viro domino gherardo
 de farfaliis aliqua mandare-
 mus mentione fecimus. **F**rat-
 vir ille spiritualis et deuotus omni
 confessione sua: omnium atque com-
 punctionum mirabili pertinacia iugiter
 insistens: ita ut per plurimos annos
 cum sancto confessor barnardi et mala-
 chie corpora in septuaginta die nocturnis
 seruaret: vix unquam aliqua hora
 posset ibidem aliter iueneri: nisi
 semper omnium incubens. et diutinis
 fletibus pavimentum rigans. **H**ic
 autem piuitans et deuotionis resolu-
 dine non sine multo labore per gratiam
 dei conquiescit: quoniam in primordio
 confessionis sue multis temptacionibus
 suis verabatur: et contra malignorum
 spirituum venenatas suggestiones

diutino etamine exercebatur.
Prope non quadam die finitio
 matutinis in quodam domicilio
 solo esset: ecce immundus spiritus
 malignus et planges: dissi-
 gnyronago et circa eum rotabat.
Ipsa vero fronti sue signaculo
 crucis imposito: quidnam esset
 interrogauit. **D**ersipell' autem
 malignator ut vidi adhuc
 et teneri menti grauore metu
 recutet: respondit. **E**go sum ille:
 qui temptauit et flagellauit iob.
Quod audies frater quoniam adhuc
 nouus in confessione sancta erat:
 timuit vehementer: et fugit
 a facie maligni spiritus et eum
 ulterius non vidit. **P**ost transitum
 autem beati barnardi contigit ut
 isdem frater a domino philippo ve-
 nerabili quondam preore clauallis
 ad regem sicilie rogerum mittetur:
 pro negocio eiusdem ecclesie. **Q**uoniam
 cum roma fuisset ingressus coepit
 quod idem rex inprime mor-
 tuus fuisset: constitutus est anno:
 et quod in tali articulo facere debet
 processum ignorabat. **E**t recordatus
 sancti patris sui barnardi sub quo per
 diuisis negotiis frequenter
 missus apparere iubat et se edibat:
 cum gemitu et lacrimis comitis
 ad orationem eiusdem sancti dei iuora-

.m.

bat dicens. **P**er me per me crucis
 isrl' et auriga eius: ut quod dere-
 liquisti nos? **H**eu me per quod
 dicitur ul' quid faciam ego paup-
 culus et misellus: ego omni con-
 silio et auxilio destitutus. **T**e
 vivente et te iubente securus
 predebatur ad fratres et ad nationes
 diversas: et ubique recipiebar
 ob gratiam et reverentiam tuam: mi-
 mirum deferens salutaciones et
 litteras tuas: quas reges et principes
 cum ceteris omnibus tamquam relictis be-
 nedictionem suscipiebant: et
 eulogios tuos nobiliores quicquam
 se nobilitatem gaudebant. **N**unc
 autem te defuncto. defuncta est tecum
 pietas et gratia mea: nec erit iam qui
 pegno et ipsis manum porrigat
 adiutorum. **E**t ecce mortuus est
 rex qui te sincere diligebat affectu:
 et surrexit pro eo filius eius: puer
 qui te forsitan ignorat. **Q**uem
 adhuc tam longe remotum si
 adire volueris et repulsum ab
 eo pati contigerit: inconsolabiliter
 in erit dolor pro tanto labore
 et longissimi itineris defatiga-
 tione istud redire negotio: quod
 te vivente hominibus omnibus cumula-
 tis in claravalle tua redire sole-
 bam. **S**i vero contumeliis et usque

negotium in temptatum reliquero:
 torporis et insipie argui potestis
Porrige pro auxilium: pro bene con-
 silium edigenti: et ne despicias
 gemitum suum miserandi. **C**um de
 itaque nocte apparuit ei isdem
 beatissimus pater: et magnifice conso-
 lato eum dicens. **Q**uid est visum
 est frater: ita de dei misericordia et mea
 intuitu diffidere. **N**umquam enim ul-
 ubi sensisti tibi defuisse am-
 culum meum in necessitatibus tuis? **A**n
 forte impotentior me modo au-
 tumas quam iam introductus sit in
 potentias domini: quam olim fuerim
 dominus in carne viri? **V**ade ergo se-
 curus: quod postea curta evenient:
 et in hoc scies quod ego te miserum.
Hec et alia plura sancto loquente:
 frater ille pro nimio pietatis ardore
 totus in anima liquebat: et corde
 eius inmensa perituriente leticia: foris
 quoque devotio lacrimis erumperebat.
Cumque evigilasset madentibus oculis
 atque maxillis: etiam pulvillum in quo
 caput eius reclinarat: eodem lacrimarum
 perfluvio undique perfusus esse agnovit.
Dummo igitur mane iter arripies
 cum de urbe fuisset egressus: reperit
 cuneum istum. mercedem gratia
 scilicet advenit. **Q**ui agnoscetes

est eē de claualle: mox cū i suo
 conductu atq̄ cōductu ḡtanti aīo
 receperūt: et queq̄ necessaria coti
 die gratis nūstrabat. Tandē i ḡssa
 ad regē staliē: iueit grām mag
 nā torlis ei9. Et nō solū de ne
 gonio p̄ quo fueat ad p̄m desti
 nato prosperū euentū obtinuit:
 ueretiā rex aptis thesauris suis
 ad edificatiōē noue basilicē clae
 uallis: p̄ eiusdē p̄ris sui aīa.
 nō modicā auri sumā p̄ eūdē
 frēm magna cū deuotiōe t̄nsu
 sit. Hēi9 itaq̄ romā p̄duct9 fr̄:
 tlem nichilomin9 grām ibidē
 repperit: ut de ~~de~~ denari9 cardina
 lū ali9q̄ roman9 plūimā
 acciperet b̄ndictōes: ita ut etiā lar
 gentib9 eis. ex uibe usq̄ ad decē
 bubulos edurēt: quos nō sine
 īgenti om̄i stupore deo se p̄tege
 te sc̄p̄ p̄ris sui merit9 p̄cōmā
 tib9: claraualle usq̄ p̄duxit. Hō
 em̄ sans mirai sufficit: quod
 hō debil' ac veterani9 cū duob9
 tm̄ puerulis. tante enormitatis
 & ferocitatis aīancia. q̄ etiā boues
 multa corpulentia & fortitudine
 supant p̄ tot loc9 distīna. per
 tanta latronū p̄domi9 molim̄ia
 tā longo itinē salua & incolumi
 tinae potuisset? p̄sertim cū gen9

illud atalū cū alpes ut asserit
 i tota occidente h̄attēna uisū
 nō fueit: **B**ix em̄ uel una die
 malignantiū occurs9 ac uio
 lencias potēt dectinae: que t̄i
 oīa deo fidele famulū suū p̄
 orōnes sc̄i b̄nardi tutante per
 t̄nsiuit. Idem p̄ms. factū ē autē
 ut t̄nsē cogēt p̄ q̄ddā mūcipi
 ū cui9 p̄cipatū latronū
 p̄ncipes obtinebāt: quoz ma
 n9 nulla n̄m̄inis euadē po
 terat: nisi q̄ forte uibo p̄uale
 bat. mane uō iā rutilante auro
 ra cū de aliquo p̄to i quo cū aīa
 lib9 p̄noctat egdēt: rogabat
 attentius d̄m̄i deū. sc̄m̄q̄ b̄nar
 dū: ut ab īm̄m̄enti p̄iculo eruet:
Et ecce apparuerūt ei p̄cul q̄si
 duo uī obuiā ei uenientes: et
 singulos cōs t̄m̄ib9 accensos
 ferentes. Qui paulatim app̄m̄
 quātes cū iā pene ad ip̄m̄ p̄ue
 nissent: subito ab orlis ei9 eua
 nuerūt: multāq̄ fiducia euadē
 di dei famulo cōtulerūt. **I**nḡssa
 itaq̄ illū dyaboli m̄idū: ilico
 sistit: atq̄ ad p̄dā diripeda
 undiq̄ acturū: **R**utu ues dei
 supuenētes eadē hora quidā
 honesti uī: cū cū claualle se
 eē cōgnouisset. de m̄ib9 irru
 entū liberarūt: et cū suis.

semperque bonis fructuatur. **.iii.**

omnibus abie fecerunt. Tandem vero
 puemens ad claravalle nuntian-
 tibus univrsis noui generis bestias
 itulit: que multiplicatis fetibus
 cotidie propagantur: atque ex eo loco
 per multas iam puicias dilatantur.
 Ipse vero se ad spiritualia reuersa
 studia sacre discipline quam suis
 tradiderat benedixit: semles hu-
 meros in tota alacritate suppo-
 suit: pia confidentia presumens
 eius se meitis et precibus ab eternis
 malis eruendum: quod ipsum de
 patris itineris tam multiplicibus
 periculis misericorditer absolutum
 ad claravalle suam saluum perdu-
 re dignatus est. **Narratio cuiusdam
 spiritualis monachi de clara-
 ualle. Capitulum xxxiii.**

Quidam religiosus et
 spiritualis monachus de col-
 legio clauallis: in partibus
 danie in una de domibus clauall
 diutius habitabat. habitauit hic
 igitur quadam vice rediens ad
 claravalle: fratribus causa edifica-
 tionis retulit iocundum quoddam
 et omnium acceptatione dignum narra-
 uit: quod in primo sarome nouit
 accidisse asseuerabat. Fratres in
 eisdem partibus quoddam cystrien-
 sis ordinis renobuit: in quo quodam

magne religionis et ammirande
 humilitatis monachus in simplicitate
 cordis sui christo domino deuote serue-
 bat. Qui cum in omni sacro ordine ob-
 seruancia fuens esset atque deuotus
 seipsum in omnibus despiciens et humili-
 ans maxime cum silentio et quieti
 operam dabat: omnium operum
 atque lectio continue uacans: ita
 ut semper ad orandum suum legendum
 ubicumque poterat mirabili dulcedine
 haberet: fructum tamen deuotionis magis
 quam eruditionis in lectione requirens:
 ita se delectabat: sicut in omnibus
 diuitibus. Appropinquante autem hora
 migrationis eius de hoc mundo cum
 gressu egrotaret et oleo infirmorum
 iam inuentus esset: rogauit ut corpus
 in patris lauaretur: et vestimentis
 quibus sepeliendus esset indueretur. Fratribus
 vero causantibus nouitate et hoc
 facere differentibus: cum in petitione sua
 persisteret: ob reuerentiam status sui
 quod volebat obtinuit. Quo factis
 circumstantibus ait. Relinquit unus
 quisque ad officia uestra quae modo
 mortuus non sum sed die sequenti
 per refectioem seruitorum uocabit
 me dominus. Factis itaque fratribus ad
 hanc prophetiam hominis dei suspensis:
 illuxit dies altera: et eadem qua

p̄dicit hōca somnū tabule vniū
 sos ad cōmēdatōis officū migrā
 tūo ~~psolē~~ psoluendū oculus
 sicutauit. Ad cū tanto deuocō
 facerēt quāto moriente terna
 vita morē glāudiū fore c̄tius
 sperabat: ip̄e s̄c̄ iā vltimū
 c̄hens sp̄m subito dīna grā
 illuātā ē: et exhyleata facie
 c̄tūstantibz dixit. **En modo**
 iḡdit̄ ad nos ille dīctus dīn:
 b̄s iohēs euāgelistā. Et cū pau
 lulu reticūisset: it̄m dixit **Ecce**
 nūc venit b̄cā dei genit̄e et ūgo
 maia. Et p̄q̄ modicū m̄suallū
 ampliori repente grā illustiq̄:
 clara voce subiūit. **Eya fr̄es:**
 ecce iā venit d̄ns ih̄us xp̄us:
 et cū eo s̄c̄e āgeloz aliozq̄ s̄c̄e
 frequētia. Et cū hoc dixisset: con
 festim ī iubilū et exultatōne cor
 dis s̄c̄ dulcedine illz que ītueba
 raptz cantūe cepit et ip̄onē an
 tiphonā illā dīctēs. **Subuenite**
 s̄c̄i dei: occ̄rite angeli dīn: atq̄
 ita cantando aiām reddidit. **Vi**
 dentes aut̄ fr̄es hominē ī morte
 exultantē et cantando morientē:
 eandē antiphonā q̄i de ore ip̄ius
 festinato rapuerūt: et cū multo
 pietatis affectu. eleuata ī extelsū
 voce p̄cantauerūt. **Hec itaq̄**

p̄dictz senoz fr̄ibz clāuallis si
 delit̄ īnotuit: eozq̄ aīos ad cō
 temptū mūdi depectūq̄ sui
 et amore dei vehemēt̄ accē
 dit: quoz vtnā p̄mitatores
 efficiant̄ om̄es qui h̄c legerūt
 ul̄ audierūt: scientes c̄tissime
 qm̄ quāto quis ī hoc īmūdo
 depectioz silēm̄ quietis et hūi
 latis appetēs fūerit: tanto ī s̄c̄o
 apud deū glōsiaz et sublimioz
 appaēbit. **De clāis luminibz**
clāuallis. Capitū xxxv.

Hattēq̄ itaq̄ de clāis
 lūibz clāuallis nernō
 et de clāissimo sole q̄ de eadē
 cōspicua valle cōsurgēs vniū
 sas mūdi p̄tes clāitatis sue ra
 dīs illustrauit: nos differūse
 sufficiat: cū tñ paucos admodū
 flores de sp̄ciosissimo flōidissi
 mozq̄ p̄to vernantis eiusdē b̄cē
 vallis. ad accendendū ī nobis de
 uocōis sacre feruorē decerpseri
 mḡ: quātū rutilantis eoz pul
 chritudīs venustate illecti sua
 ue oleuciaz ~~reita~~ recreati:
 m̄sidi cū oī vāitate et volupta
 te sua sp̄nē atq̄ ad et̄ne clāitatis
 patā anhelāe ī lib̄o v̄e theologie
 ī quo s̄c̄pte sūt lamētatoēs car
 men et ve: tota mentis vigi
 lancia distatmḡ. **Hec q̄ ad h̄**

tā pdoneq? Proptea qd aliud
 restat nobis? nisi comedē pa-
 ne dolois Tamaitudis rōpūti-
 omis: ut sint nobis lacme nrē
 panes die ac nocte? ut totis me-
 dulis cordis suspiramus ad eos
 de q̄b9 locuti sum9: si forte ce-
 lestes cōiue mīa moti? ad ora
 latitū sub mensa catulorū ul'
 erigua aliqua sublimiū illarū
 deliciarū fragmenta demittat?
 p̄ que ne i via p̄ine deficiamus.
 sustentem? Ceterū sicut i p̄dīs
 p̄tib9 cōgnouim9 quā libealis
 sit mīa dei i s̄tos ei9: q̄p̄ pius
 reppens i electos illi9 q̄ man-
 data vite absq̄ dissimulacōne
 custodiūt: sic i subsequentib9
 exemplis demonstrabim9. quā-
 ta benignitate quā ignoscat
 peccantib9. seu quāta districtio-
 ne delinquentes iudicū feriat?
 quatin9 sic misericordiam cōplectem9
 ad omne op9 bonū pati: et tū
 si forte negligētiores nos i via
 mandatorū dei dephendēim9?
 maledictionē q̄ op9 dei negli-
 gent exsequentib9 itentat?
 pauida semp mente pensem9
Explicit distinctio quarta.
Incipit distinctio quinta.
Ammonitō dōm gherardi abbis
de nō iurando. Caplm̄ p̄mū.

Bate memorie dñs
 gherard9 quonda
 claenall' abbas cui9
 sup̄ p̄iosa t̄oppnū
 dñi morte desēpsim9: solebat
 aliquoties fr̄es suos a q̄suetudīe
 iurandi cōpēstē: et ut efficacius
 psuadē posset. rem quanda
 fr̄ibile q̄ cūda iuratori tū r̄ecōs
 accideat exempli causa narrāe
 curauit. Dicebat eandē rem p̄
 venēabile virū cadorn ep̄m sibi
 inotuisse: cui9 etiā capellani9
 vir valde honest9 se p̄sentē m̄-
 fuisse affirmabat. Erat igit̄ m
 p̄tib9 illis hō quidā carnalis.
 q̄ dū aleis aliqñ ludēt: et
 tesseris sibi male cadentib9
 pdēt: quicqd de mēte i burā
 veniebat ore furibūdo iuiabat.
 Itaq̄ iā pene oīa amississet:
 alius qdā nephand9 aleator
 accessit: et tūmida illū idignatōe
 amouens ait. Sede iers cede: ego
 ludā p̄ te: tu em̄ nestis ludē
 neq̄ iurāe. Cūq̄ et ip̄e ut erat
 filius p̄ditōis silite pdēt: dyabo-
 lico furore i flāmato: cepit oīa
 dñi nr̄i ihu xp̄i tā intiora quā
 extiora q̄ p̄ ordmē mēbra per-
 iurāe: nichil oīno iuracū